

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์
การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ผู้วิจัย

นายภาณุพงศ์ ธงศรี

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี

การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

โดย
นายภาณุพงศ์ ธงศรี
ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านคำสมอ (คริสต์ศึกษา)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี

Development of ability to learn Thai vocabulary
Using the Small Learning Process

by

Mr. Panoopong Thongsee

Position: Assistant Teacher

Ban Kham Samo School (Sri Suksa)

Ubon Ratchathani Elementary Education Area Office 1

Ubon Ratchathani Provincial Office of Education

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนของข้าพเจ้า มีแรงผลักดันจากการเห็นพัฒนาการทางการเรียนรู้ของนักเรียน และพลังร่างกาย แรงใจจากการให้ความร่วมมือของผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง ทำให้ข้าพเจ้าพยายามค้นคว้าศึกษา กลวิธีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพของตัวเอง แม้โรงเรียนบ้านคำสมอ(ศรีศึกษา) จะไม่ได้เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ แต่ข้าพเจ้าเชื่อในศักยภาพของนักเรียนที่สามารถพัฒนาได้ทัดเทียมกับนักเรียนนานาชาติประเทศทั่วโลก

งานวิจัยในชั้นเรียนเล่มนี้ ได้รับการสนับสนุนโดยตรงจากนางเคลือวัลย์ ตลอดพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ในการให้ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการพัฒนาตนเอง พัฒนางานเพื่อส่งเสริมศักยภาพนักเรียน

ผู้ให้คำแนะนำในการสอน ตลอดจนการแก้ปัญหาในชั้นเรียนทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง มีแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของข้าราชการครูอย่างไรก็ตาม เชื่อเหลือเกินว่าหากข้าพเจ้าไม่ได้รับความร่วมมือในการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน จากคณะครูและบุคลากร นายอธิพงษ์ ตลอดพงษ์ นางสาวชไมพร ทักษิณ นางสาวศุภรัตน์ พันธุ์โสภา นางสาววรรณิการ์ บุตรคำดี นายสรยุทธพจน์ สายสมบัติ และนายสนอง ผ่องแผ้ว งานวิจัยชิ้นนี้คงไม่สำเร็จ เป็นเพียงเรื่องคิดฝันเพียงเท่านั้นด้วยเหตุนี้ ผลงานนวัตกรรมชิ้นนี้ข้าพเจ้าจึงถือว่าทุกท่านที่กล่าวมา ล้วนเป็นเจ้าของผลงานนวัตกรรมเล่มนี้ด้วยกัน

กราบถึงพระคุณแห่งบรรพบุรุษ ตลอดจน นายสมาน ะงศรี (บิดา) นางรัชนิยา ะงศรี (มารดา) นางสาววรรณวิษา ะงศรี (น้องสาว) และครอบครัวของข้าพเจ้า ที่สนับสนุนให้การศึกษาข้าพเจ้าเสมอมา แม้ต้นตระกูลจะเป็นชาวนา แต่ทุกท่านก็ให้การศึกษา ซื้อหนังสือ เอกสาร ตำรา และพาข้าพเจ้าเรียนรู้การศึกษาค้นคว้าห่อหลอมมาจนถึงปัจจุบัน

สุดท้ายขอขอบใจเพื่อนสนิท มิตร สหาย และเพื่อนร่วมงาน ในรั้วคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่พูดคุยกันเสมอมา พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิชาการ และงานสำคัญต่าง ๆ ในการพัฒนาศักยภาพตนเอง ทำให้ข้าพเจ้าได้ติดตามศึกษา ค้นคว้า งานวิจัยสำเร็จสมบูรณ์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้ กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์	
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ภาณุพงศ์ ธงศรี	
ที่ปรึกษา	นางเคลือวัลย์ ตลอดพงษ์	
กลุ่มสาระ	ภาษาไทย	ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
สถาบัน	โรงเรียนบ้านคำสมอ(ศรีศึกษา)	ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย แบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย และแบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ One Sample t-test และ Paired Samples t-test

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.35 /88.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีผลปรากฏ ดังนี้

2.1 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนน้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ผลการทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 88.50 และหลังเรียนผ่านไป 14 วัน มีความทรงจำที่เหลืออยู่คิดเป็นร้อยละ 89.30 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการ

เรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนผ่านไป 14 วัน สูงกว่าหลังเรียนทันที การทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จึงมีความคงทนหลังการสอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

2.3 ความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.4 การศึกษาผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน มีผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่เกิดขึ้นกับที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเพิ่มคุณภาพการศึกษา 2) การสนับสนุนในด้านการเรียนรู้สถานศึกษา 3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ 4) การส่งเสริมความเข้าใจและรับฟัง และ 5) การสำรวจและปรับปรุงคุณภาพผู้เรียน ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) ความเชี่ยวชาญในการสอนและการพัฒนาทักษะ 2) การใช้เทคโนโลยีในการสอน 3) การส่งเสริมการเรียนรู้และมีส่วนร่วมของนักเรียน 4) การให้การติดตามและให้คำแนะนำ และ 5) การพัฒนาตนเองของครูผู้สอน ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้และความรู้ 2) ทักษะที่พัฒนา 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา 4) ทักษะในการเรียนรู้เอง และ 5) ทักษะทางอารมณ์และสังคม

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดการพัฒนาระบบการเรียนรู้แบบสมอลล์.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	9
สาระสำคัญของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	9
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีพหุประสาทสัมผัส.....	15
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน	23
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้.....	27
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์.....	34
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
ร่างกระบวนการเรียนรู้.....	46
บทที่ 3 วิธีการพัฒนานวัตกรรม.....	49
ระยะที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดเพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย	49
ระยะที่ 2 การทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาไทย.....	49
ระยะที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดเพื่อพัฒนาระบบการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย	50
ระยะที่ 2 การทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาไทย	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
วัตถุประสงค์.....	77
สรุปผล.....	77
อภิปรายผล.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	93
ภาคผนวก ข คุณภาพของเครื่องมือ.....	113
ภาคผนวก ค ผลคะแนนจากเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	122
ภาคผนวก ง ตัวอย่างผลงานนักเรียน.....	135
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	139
ภาคผนวก ฉ เอกสารประกอบข้อมูลการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์.....	145
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	147

สารบัญตาราง

ตาราง 1	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย.....	12
ตาราง 2	ช่วงเวลาที่ผ่านไปความจำที่เหลืออยู่และความจำสูญเสียเนื่องจากการลืม.....	41
ตาราง 3	ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้สมอลล์.....	62
ตาราง 4	การวิเคราะห์ผลการประเมินกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย.....	67
ตาราง 5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ($n = 20$).....	68
ตาราง 6	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80.....	69
ตาราง 7	การทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียน ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80.....	70
ตาราง 8	การเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนทันที และหลังเรียนผ่านไป 14 วัน.....	70
ตาราง 9	การทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียน ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ มีความคงทนหลังการสอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน.....	71
ตาราง 10	การวิเคราะห์หาความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์.....	72
ตาราง 11	วิเคราะห์ผลการประเมินกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย.....	114
ตาราง 12	วิเคราะห์ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา).....	115
ตาราง 13	ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาไทย.....	117
ตาราง 14	ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบหลังเรียนฯ.....	119
ตาราง 15	ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจ.....	121
ตาราง 16	คะแนนจากการทำใบงานและแบบทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้.....	123

ตาราง 17 คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์.....	133
ตาราง 18 คะแนนจากแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน กับแบบทดสอบหลังเรียนฯ.....	134

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ 1	กรอบแนวคิดการพัฒนานวัตกรรม.....	8
ภาพประกอบ 2	การสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของแนวคิดวิถีพุทธประสาทสัมผัส	22
ภาพประกอบ 3	การสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของแนวคิดเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน	26
ภาพประกอบ 4	กระบวนการเรียนรู้สมอลล์.....	48
ภาพประกอบ 5	ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้สมอลล์	61
ภาพประกอบ 6	กระบวนการเรียนรู้สมอลล์.....	66

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ชีวิตของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ มีการเปลี่ยนแปลงจากยุคอุตสาหกรรม สู่ยุคข้อมูลความรู้ (Erdem, 2019) นักการศึกษา Fadel and Trilling (2009) ได้จัดกลุ่มทักษะที่จำเป็น ประกอบด้วย ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีและทักษะชีวิตและอาชีพ โดยมีสาระวิชาหลัก ประกอบด้วย การอ่าน การเขียน และการคำนวณ นำมาบูรณาการกับความรู้ของโลก การเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจ การเป็นผู้ประกอบการ สิทธิพลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม พร้อมกันนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดให้รัฐมียุทธศาสตร์ชาติ เพื่อการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลผ่านแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2590 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ชี้ว่ามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง สอดรับกับแผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563 – 2565 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2563) ยังได้เน้นย้ำความสำคัญของการบูรณาการที่มุ่งเน้นพหุปัญญาที่หลากหลาย และการจัดการศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการสื่อสารผ่านการอ่าน และการเขียน จากกฎหมาย แผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ และระดับกระทรวงชี้ให้เห็นว่าประเทศไทยได้มีการเตรียมพร้อมสำหรับการพัฒนามนุษย์ในศตวรรษที่ 21 อย่างเต็มศักยภาพเป็นแนวนโยบายลงสู่สถานศึกษา

โรงเรียนบ้านคำสมอ(ศรีศึกษา) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 เป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 มีนักเรียนในปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน มีผู้อำนวยการ ครู พนักงานราชการ และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 7 คน โดยมีครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คนคณิตศาสตร์ จำนวน 1 คน และดนตรีศึกษา จำนวน 1 คน การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานยังขาดครูผู้สอนในเอกวิชาการสอนภาษาไทยปัจจุบันครูผู้สอนในโรงเรียนได้รับผิดชอบสอน และร่วมกันพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ให้ครบตามหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย เป็นวิชาพื้นฐานที่สำคัญสำหรับผู้เรียน ซึ่งการสื่อสารภาษาไทย และภาษาอังกฤษนับเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามนโยบายในระดับชาติระดับกระทรวง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียน

บ้านคำสมอ(ศรีศึกษา) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยเมื่อพิจารณาคะแนนรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนบ้านคำสมอ(ศรีศึกษา) พบว่า ในรายวิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน 33.13 ขณะที่คะแนนเฉลี่ยระดับชาติ 39.22 ส่วนรายวิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียน 45.85 ขณะที่คะแนนเฉลี่ยระดับชาติ 50.38 ซึ่งว่าผลคะแนนภาษาอังกฤษและภาษาไทยต่ำกว่าระดับประเทศ จากผลการทดสอบดังกล่าวสะท้อนว่า โรงเรียนจำเป็นต้องหาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

ผู้วิจัยได้รับผิดชอบสอนในรายวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ได้นำประเด็นการพัฒนาผู้เรียนในรายวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยจึงได้นำประเด็นเข้าสู่กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) ภายในโรงเรียน มีความเห็นร่วมกันว่า จำเป็นต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ด้วยข้อจำกัดของโรงเรียนบ้านคำสมอ(ศรีศึกษา) โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ในรายวิชาภาษาไทยและการเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยตามแนวทางของสถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2559) ได้กำหนดคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา จำนวนมาก เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทาง ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป้าหมายของทางโรงเรียนฯ ต้องการพัฒนาคูณภาพของผู้เรียนให้มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาไทย สูงกว่าระดับชาติ

การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ มีแนวคิด กระบวนการ และสื่อการสอนอยู่หลายอย่าง เช่น การใช้สื่อการสอนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา การใช้สมุดจดคำศัพท์ การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มการใช้กิจกรรมเพลง เกมมัลติมีเดีย การใช้หนังสือนิทาน กิจกรรมภาษาอังกฤษวันละบาท การใช้สื่อรูปภาพและแนวคิดทฤษฎีพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Approach) นวลจันทร์ จุฑาทักติกุล (2558) กล่าวว่า การเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) เป็นการ ใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ ผ่านระบบประสาทเป็นระบบในร่างกาย ที่ช่วยให้เราเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ บางครั้งเราใช้ประสาทสัมผัสมากกว่าหนึ่งเพื่อเรียนรู้บางสิ่ง เช่น การใช้ การได้ยินและการมองเห็น ซึ่งจินดาร์ตัน วรยศ และวิเชียร อารังโสติสกุล (2565) ปนัดดา กอมณี (2563) พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุประสาทสัมผัสมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ขณะทำงานวิจัยในต่างประเทศของนักวิชาการต่างประเทศ (Algrmi, 2020; Lorena Parra G., 2021; Jubran, 2022; Nijakowska, 2008) ซึ่งว่าการสอนโดยใช้แนวคิดทฤษฎี

พหุประสาทสัมผัส (Multisensory Approach) ช่วยให้นักเรียนเข้าใจภาษาไทยผ่านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมากยิ่งขึ้น

พร้อมกันนั้นเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเพื่อน ช่วยเหลือเพื่อนด้วยการแบ่งปันสิ่งที่รู้ให้กันและกัน คือ คนเก่งช่วยคนอ่อน คนที่เข้าใจสอนคนที่ไม่เข้าใจ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ ประเมินผล Oxford (1997) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ที่คนที่เก่งกว่าจะช่วยคนที่อ่อนกว่า ผ่านการหนุนเสริมผู้เรียนที่อ่อนแอกว่าสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ในงานวิจัยของนักวิชาการไทยหลายคนชี้ว่าการเรียนแบบเพื่อนสอนเพื่อนสามารถพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาไทยของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พร้อมทั้งนักเรียนที่ทำหน้าที่สอนเพื่อนพัฒนาความรู้ด้านภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ยาวารี สะอืด, 2561; บุขราคม ศรีจันทร์, 2557; สมประสงค์ แสงอินทร์, 2565; ปิยธิป ไทยเสน, 2565)

การจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมในรายวิชาภาษาไทย ถ้าใช้ครูเป็นผู้สอนซ่อมเสริม จำเป็นต้องใช้ครูอยู่หลายคน ด้วยครูไม่ครบชั้น เมื่อศึกษาแนวคิดการเรียนรู้อ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) ผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกับความพร้อมของสถานศึกษา คือ สถานศึกษามีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนเทคโนโลยีที่เหมาะสมสามารถอำนวยความสะดวกในการบูรณาการจัดการเรียนรู้ออกมาได้เป็นอย่างดีและเหมาะสมกับบริบทสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน

ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งยังเป็นแนวทางใหม่ในการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยต่อไปอีกด้วย

คำถามการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่
2. ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จะมีผลความสามารถหลังเรียน ความคงทน และความพึงพอใจเป็นอย่างไร
3. ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
 - 2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการ เรียนรู้แบบสมอลล์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
 - 2.2 เพื่อศึกษาความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วย กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
 - 2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
 - 2.4 เพื่อศึกษาผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ สมอลล์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ สมอลล์ มีความคงทนหลังการสอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาไทย มีพื้นฐานมาจากแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน จะเป็น ประโยชน์สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในการสอนซ่อมเสริมผู้เรียน และยกระดับการเรียนรู้ภาษาไทย ได้ เป็นอย่างดี โดยผลการศึกษารวบรวมของแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วย เพื่อน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยต่อไปได้ พร้อมกันนั้นผลการศึกษา ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังการดำเนินกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ที่สังเคราะห์แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน นับเป็นข้อสารสนเทศสำหรับการ พัฒนาคคลังคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จากการสังเคราะห์แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส โดยใช้แนวคิดที่มีรายละเอียดจากการสังเคราะห์องค์ประกอบจาก Ghadesy (1979), McLaughlin (1998), Hobbs (2011), สุนทร ปิยะวสันต์ และคณะ (2552), สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ (2561), โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ (2556) ได้องค์ประกอบของกระบวนการ คือ 1) สำรวจคำศัพท์ (Survey) และ 2) เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)

1.2 การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จากการสังเคราะห์เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ใช้แนวคิดที่มีรายละเอียดจากการสังเคราะห์องค์ประกอบจาก Oxford (1997), Bournemouth University (2002), สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545), ชูศรี วงศ์รัตน์ และคณะ, 2545), นันทวัน วัฒนมงคลสุข (2560) ได้องค์ประกอบของกระบวนการ คือ 1) จดจำคำศัพท์ (Memorize) และ 2) กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active)

2. ขอบเขตของกลุ่มเป้าหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิ

2.1 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน

2.2 ผู้เชี่ยวชาญ คือ คณะผู้เชี่ยวชาญที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก ด้านการศึกษา และมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย และผู้บริหารของโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) จำนวน 4 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จัดกิจกรรมตามกระบวนการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ตัวแปรตาม ได้แก่

4.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายตามเกณฑ์ 80/80

4.2 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

4.3 ความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

4.4 ความพึงพอใจของนักเรียน

4.5 ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน หลังเรียนด้วย กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

5. กรอบเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัย

กรอบเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โดยเป็นคำศัพท์พื้นฐานจากสาระการเรียนรู้ และการวิเคราะห์จากแบบเรียนภาษาพาที และแบบเรียนวรรณคดีลำนำ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 เรื่อง ดังนี้

- 5.1 คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
- 5.2 คำศัพท์ที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น
- 5.3 คำศัพท์ที่มีพยัญชนะควบกล้ำ
- 5.4 คำศัพท์ที่มีอักษรนำ
- 5.5 คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง
- 5.6 คำศัพท์ที่มีตัวการันต์
- 5.7 คำที่มี รร
- 5.8 คำที่ใช้ ๓
- 5.9 คำที่ใช้ ฤ ฦ
- 5.10 คำศัพท์ที่มาจากภาษาต่างประเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาไทย โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไป ร่วมกันในการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเพื่อนช่วยเหลือเพื่อนด้วยการแบ่งปันสิ่งที่รู้ให้ กันและกัน คือ คนเก่งช่วยคนอ่อน คนที่เข้าใจสอนคนที่ไม่เข้าใจ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ ประเมินผล โดยมี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) สสำรวจคำศัพท์ (Survey) 2) จดจำ คำศัพท์ (Memorize) 3) กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active) 4) เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)

แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ สมอลล์มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) สสำรวจคำศัพท์ (Survey) 2) จดจำคำศัพท์ (Memorize) 3) กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active) 4) เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)

ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการออก เสียงคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์ การบอกความหมายของคำศัพท์ให้ตรงกับภาพ และนำคำศัพท์ไปใช้

ในประ โยคได้อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดได้จากคะแนนของนักเรียนที่ ได้จากการทดสอบตามเครื่องมือ
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หมายถึง ความคงทน
ในการเรียนรู้คำศัพท์" หมายถึง ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียน หลังจากเสร็จ
สิ้นการเรียนการสอนเป็นเวลา 14 วัน โดยวัดจากข้อสอบวัดความคงทน ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนาน
กับข้อสอบหลังเรียน

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ หมายถึง ความรู้สึกในเชิง
บวก ความรู้สึกพอใจ ชอบและประทับใจหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้
กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่ส่งผลให้มีทัศนคติที่ดี
ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

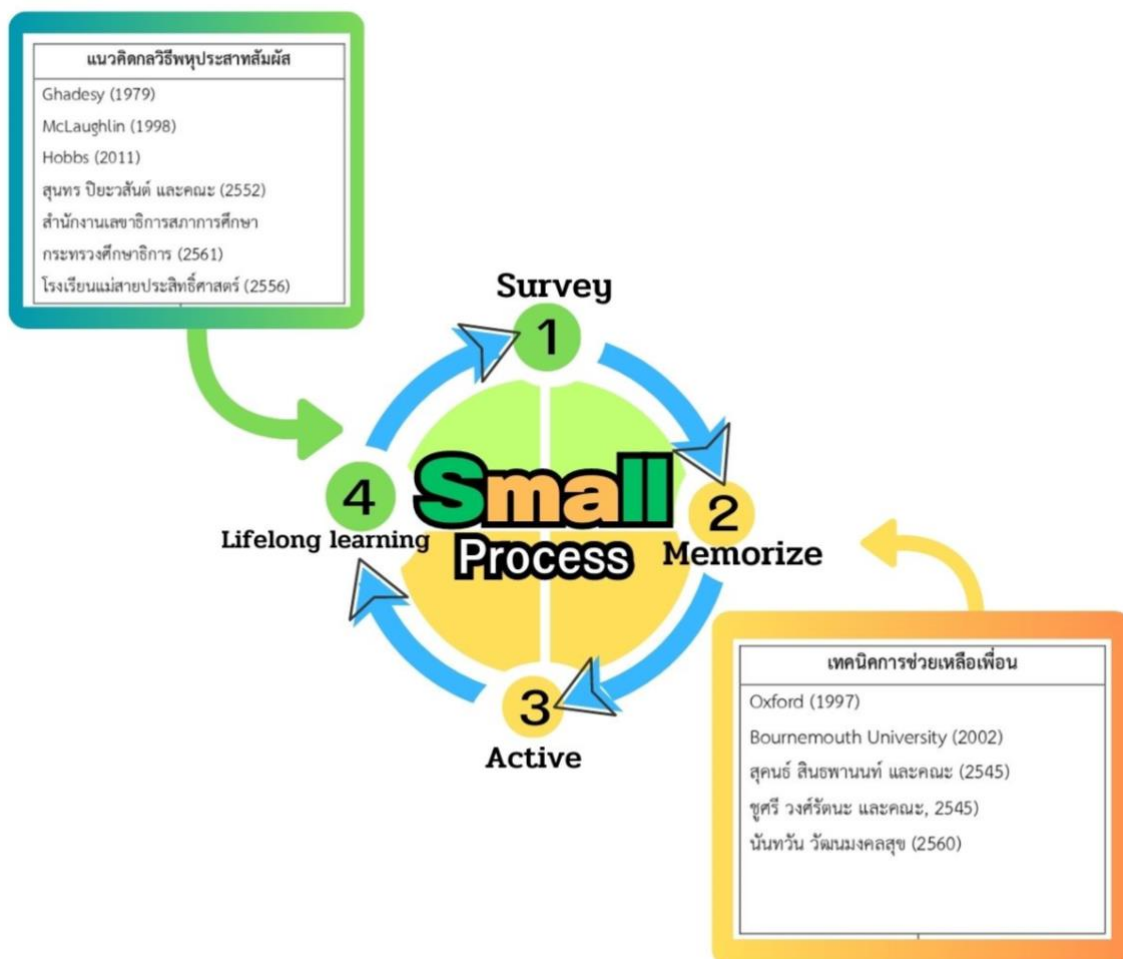
สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6

ครูผู้สอน หมายถึง ครูอัตราจ้าง พนักงานราชการ และข้าราชการครู ในโรงเรียนบ้านคำสมอ
(ศรีศึกษา)

ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ในโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กรอบแนวคิดการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนานวัตกรรมการ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ มีแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สาระสำคัญของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีพหุประสาทสัมผัส
3. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน
4. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้
5. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์
6. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. ร่างกระบวนการเรียนรู้

สาระสำคัญของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาการกระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทบาทพร้อมเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความคิดเห็น และความรู้จักในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.4 คุณภาพผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาท และมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ข้อความที่ชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณา อย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสี่กลอนสุภาพและกาพย์ยานี ๑๑

เข้าใจและเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดจากเรื่องที่อ่านนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานที่กำหนดได้

1.5 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน
 ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	<p>๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง</p> <p>๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน</p>	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและความหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็น คำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทายและเครื่องหมายวรรคตอน - การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	<p>๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนด และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ</p> <p>๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	<p>๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	<p>๘. มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>มีมารยาทในการอ่าน</p>
ป.๕	<p>๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง</p>	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา</p> <p>๓. อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่อง ที่อ่านอย่างหลากหลาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์ - อักษรย่อและความหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย <p>การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ</p>
	<p>๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต</p>	<p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	<p>๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม</p>	<p>การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และข้อปฏิบัติตาม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ
	<p>๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความ สนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	<p>๘. มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>มีมารยาทในการอ่าน</p>
ป.๖	<p>๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง</p> <p>๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร</p>	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปี แบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่าง ๆ - สำนวนเปรียบเทียบ การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๓. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราชาวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - บทโฆษณา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - การอ่านเร็ว
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และข้อปฏิบัติตาม <ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนและการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
	๗. อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
	๘. อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ	อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๙.มีมารยาทในการอ่าน	มีมารยาทในการอ่าน

การศึกษาสาระสำคัญของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สรุปได้ว่า เมื่อผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีพหุประสาทสัมผัส

การเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) การใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ เช่น ใช้ระบบประสาทการได้ยินร่วมกับระบบประสาทการมองเห็น ระบบประสาทสั่งการให้เคลื่อนไหว และระบบประสาทรับสัมผัสที่ผิวหนัง (การหยิบจับสัมผัสและลงมือทำ) จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีพหุประสาทสัมผัส มีนักวิชาการ อธิบายแนวคิดดังกล่าว ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กาเดซี (Ghadesy, 1979) ได้กล่าวว่า การสอนคำศัพท์มีความสำคัญยิ่งกว่าการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพราะว่าคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาหากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ก็สามารถจะนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยค เรียงความถ้านักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ ก็จะไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษน่าสนใจ

McLaughlin (1998) อธิบายว่า การศึกษาตั้งแต่สองภาษาที่ใช้ภาษาแม่เป็นฐาน หมายถึง การพัฒนาภาษาแรกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาภาษาที่สองให้ดียิ่งขึ้น และสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาที่สองให้ประสบความสำเร็จ พร้อมกันนั้น Hobbs (2011) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของภาษาแม่ในการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาไว้ว่า การเรียนรู้แบบพหุภาษาโดยใช้ภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ของผู้เรียนเป็นภาษาพื้นฐานนั้น

การเรียนรู้ที่เน้นทักษะการฟังและการพูดเป็นวิธีการที่รวดเร็ว ขณะที่ประเทศไทย สุนทร ปิยะวัฒน์ และคณะ (2552) ชี้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ภาษาแม่เป็นภาษาพื้นฐานในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกัน

สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2561) ได้สรุปแนวคิดของการจัดการศึกษาแบบพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานที่สอดคล้องกับแนวคิดข้างต้นว่า เป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ภาษาอื่นโดยการใช้ภาษาแม่ กล่าวคือ เด็กจะพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาแม่ก่อน แล้วจึงเรียนรู้การอ่านและเขียนภาษาแม่และนำไปสู่การใช้ภาษาไทยตามลำดับพัฒนาการของผู้เรียน

โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ (2556) ได้จัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐานภายใต้โครงการพหุภาษาของโรงเรียนว่า เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน เป็นการใช้ภาษาแม่และภาษาไทย เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาราชการของอาเซียน

นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล (2558) กล่าวว่า การเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้เช่น ใช้ระบบประสาทการได้ยินร่วมกับระบบประสาทการมองเห็น ระบบประสาทสั่งการให้เคลื่อนไหวและระบบประสาทรับสัมผัสที่ผิวหนัง (การหยิบจับสัมผัสและลงมือทำ)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยการสัมผัสในรูปแบบหลากหลายที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจและการเชื่อมโยงความหมาย object of reference การเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายแบบ วิธีพหุสัมผัส วิธีพหุประสาทสัมผัส (multi-sensory approach) เช่น การดมกลิ่น การรับรส การมองเห็น การทำความเข้าใจสัญลักษณ์สื่อความหมาย การสัมผัส tactile experience

McIntosh and Peck McIntosh and Peck (2005) กล่าวว่า กิจกรรมพหุประสาทสัมผัส หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ที่มีหน้าที่อยู่สองอย่างคือเป็นสื่อการนำข้อมูลจากภายนอกเข้าสู่สมอง ประสาทสัมผัสดังกล่าวคือ การที่ได้เห็น ได้ยิน ลิ้มรส รู้สึก และได้กลิ่นซึ่งเรียกว่าการรับรู้ภายนอก (External Sensory System) เมื่อได้ข้อมูลเข้ามาแล้วผู้เรียนจะตั้งใจและมีสมาธิต่อสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ แต่ถ้าไม่รู้จักจัดการกับระบบการรับรู้ภายในของตนจะทำให้ถูกรบกวนได้ง่ายขาดสมาธิ เพราะฉะนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องขึ้นอยู่กับปริมาณการนำเสนอผ่านพหุสัมผัสแต่ละทางอย่างเหมาะสม

นวลจันทร์ จุฑาภักดีกุล (2558) กล่าวว่า โดยธรรมชาตินั้นสมองมนุษย์ออกแบบมาเพื่อการใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่างรวมกันในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ อยู่แล้วทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ระบบประสาทรับสัมผัสเฉพาะอย่างพัฒนาขึ้นมานั้นต่อมาจะมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันกับวงจรประสาทรับสัมผัสชนิดอื่น ขบวนการพัฒนานี้เกิดควบคู่กันไปจนในที่สุดหลายๆ บริเวณของสมองทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับรู้ประสาทสัมผัสมากกว่า 1 อย่าง ที่น่าสนใจอย่างมากคือ แม้แต่ในสมองบริเวณที่เราเคยเชื่อกันว่าทำหน้าที่รับประสาทสัมผัสเฉพาะเพียงอย่างเดียว ในปัจจุบันกลับพบว่าสมองส่วนเหล่านี้กลับทำหน้าที่เกี่ยวข้องกันกับประสาทสัมผัสชนิดอื่นด้วย แสดงว่าการทำงานของสมองแบบพหุประสาทสัมผัส

คือ รับรู้ประสาทสัมผัสหลายชนิดร่วมกันนั้นเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้และสมองก็ได้ออกแบบมาอย่างดีเพื่อการเรียนรู้แบบใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่างร่วมกันในการเรียนรู้ ตัวอย่างสำคัญที่ยืนยันแนวคิดนี้คือเมื่อประสาทสัมผัสชนิดใดชนิดหนึ่งเสียไป ซึ่งอาจเกิดจากความพิการแต่กำเนิดหรือเกิดจากการขาดการกระตุ้นจาก สิ่งแวดล้อมก็ตามประสาทสัมผัสชนิดอื่นที่ยังใช้งานได้ดีจะถูกนำมาทดแทนเพื่อชดเชยการทำหน้าที่ของประสาทสัมผัสที่เสียไป ยกตัวอย่างเช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เปลือกสมองส่วนรับรู้การได้ยินจะไม่ได้รับการกระตุ้นด้วยเสียงอย่างที่ควรจะเป็นก็จะเปลี่ยนมารับรู้ภาพแทนหรือในเด็กที่มีความบกพร่องด้านการมองเห็นเปลือกสมองส่วนที่รับรู้ภาพไม่ได้รับการกระตุ้นด้วยแสงอย่างที่ควรจะเป็น ก็จะเปลี่ยนมาทำหน้าที่รับรู้เสียงหรือรับรู้สัมผัสแทนข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ในช่วงวัยเด็กนั้นอาศัยคุณสมบัติด้านความยืดหยุ่นของสมองที่เปิดกว้างให้ประสาทสัมผัสหลายอย่างทำงานร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สุด แม้แต่ในเด็กเล็กๆ อายุไม่ถึงหกเดือนก็พบว่าการสอนด้วยภาพร่วมกับเสียงจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนด้วยภาพหรือเสียงเพียงอย่างเดียว ดังนั้นหากเด็กเรียนรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสเพียงอย่างเดียวก็จะพัฒนาเปลือกสมองส่วนที่ได้รับการฝึกฝนเพียงอย่างเดียว เช่น ถ้าฝึกให้เด็กเรียนรู้จากการดูภาพ สมองส่วนที่ทำงานเกี่ยวกับการมองเห็นจะถูกกระตุ้น แต่สมองส่วนที่รับรู้ประสาทสัมผัสหลายอย่าง (multisensory areas) ก็จะไม่ถูกกระตุ้น นอกจากนี้สมองส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะไม่ได้รับการฝึกให้ทำงานประสานกัน การเรียนรู้แบบนี้จึงไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าหากปรับวิธีการเรียนรู้ให้ผ่านหูประสาทสัมผัส คือ เรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสหลายอย่างร่วมกันนอกจากจะกระตุ้นการทำงานของเซลล์ประสาทในสมองส่วนที่รับรู้ประสาทสัมผัสหลายอย่างให้ทำงานด้วยแล้วยังย้อนกลับมาช่วยพัฒนาระบบประสาทการรับรู้เฉพาะอย่างให้ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นเชื่อมโยงกันมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็ก สมองส่วนที่ทำหน้าที่รับรู้ประสาทสัมผัสหลายอย่างหรือ multisensory areas นั้นมีหลายบริเวณเช่น superior temporal sulcus (STS), the intraparietal sulcus (IPS) และสมองส่วนหน้า หรือ prefrontal cortex (PFC) บริเวณเหล่านี้เป็นสมองส่วนที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการคิดที่ซับซ้อนซึ่งมีการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายอย่างยังช่วยพัฒนาประสาทสัมผัสเฉพาะอย่างให้ดีขึ้นไปด้วยยกตัวอย่าง เช่น การฝึกดนตรีเป็นตัวอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ผ่านหูประสาทสัมผัสเนื่องจากการฝึกดนตรีใช้ประสาทสัมผัสหลายอย่างร่วมกันในการทำให้เกิดเสียงดนตรี ทั้งการมองเห็น (การอ่านโน้ต) การฟัง (ฟังเสียงตัวโน้ต ดนตรีที่เล่น) การสัมผัส (ปลายนิ้วที่สัมผัสเครื่องดนตรี)

กาญจนา พรหมขาว (2553) กล่าวว่า เด็กเล็กๆ ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 เพื่อการเรียนรู้ แต่เมื่อเติบโตขึ้นเข้าสู่ระบบโรงเรียนคนส่วนใหญ่ได้รับการฝึกฝนให้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางตา และหมากกว่าประสาทสัมผัสด้านอื่นๆ ในสถาบันการศึกษาปัจจุบันจึงมีผู้เรียนอยู่สองประเภทใหญ่ๆ คือ ผู้ที่เรียนรู้จากการเห็นและผู้ que เรียนรู้จากการฟัง ผู้ที่ถนัดเรียนรู้จากการเห็นจะตอบสนองได้ดีกับสิ่ง

ที่มองเห็นได้ เช่น สัญลักษณ์ กราฟ ภาพวาด และภาพถ่าย และแม้ว่าจะมีข้อมูลอยู่ตรงหน้าผู้เรียนก็มักต้องการเขียนภาพสัญลักษณ์หรือถ้อยคำของตนเพิ่มเข้าไปอีก เพื่อสื่อสารและทำความเข้าใจกับการเรียนรู้ ผู้เรียนกลุ่มนี้นำเสนอความคิดด้วยการเขียนได้ดีกว่าการพูด การใช้พหูประสาทมัลลิกถูกนำมาศึกษาและบูรณาการเพื่อใช้เพิ่มหรือปรับปรุงประสิทธิภาพของประสาทในการรับข้อมูลความรู้สึก การลงทะเบียนข้อมูลความรู้สึก การปรับระดับข้อมูลความรู้สึก การแยกแยะและแปรผลเพื่อนำข้อมูลความรู้สึกไปใช้ประโยชน์เป็นการให้ข้อมูลความรู้สึกผ่านอวัยวะรับสัมผัสเกี่ยวข้องกับระบบประสาทสัมผัสการเคลื่อนไหวโดยเฉพาะความรู้สึกผ่านทางกายสัมผัส

อัญชลีพร ปัญญ (2554) กล่าวว่า แนวการสอนพหูประสาทสัมผัสช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมและประสบการณ์ การรับรู้ภาษาผ่านประสาทตา การได้ยิน การดมกลิ่น การลิ้มรส การสัมผัสและการเคลื่อนไหว ปัจจุบันเรายังสามารถนำเทคโนโลยีมาช่วยให้ระบบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้อีก ด้วยการนำซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อในการมองเห็นทำให้เกิดความเพลิดเพลินและเพิ่มความ น่าสนใจให้มากขึ้นได้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งซอฟต์แวร์ประเภทให้แรงเสริมทางสายตา ด้วยแสง สี เสียง เช่น วีดิทัศน์ หรือภาพจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนและสามารถจดจำได้ดียิ่งขึ้น ผู้สอนจึงควรส่งเสริมให้มีการสอนพูดโดยการนำการรับรู้จากประสาทสัมผัสหลาย ๆ ด้านมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสตามแนวคิดของ Birsh (2005), Mildred McGinnis (2001), McIntosh and Peck (2005), และ Dunn (1983, 1984), Reinert (1976 cited in Reid, 1987) ดังนี้

1. การมองเห็นด้วยตา (Visual) ผู้เรียนได้รับข้อมูลความรู้ผ่านการมองเห็นด้วยตาของตนเอง เช่น การดูรูปภาพ รูปทรงตัวอย่าง การได้อ่านบทความ การเห็นจากจอโปรเจคเตอร์ จอวิดีโอ คอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่การได้เห็นอากัปกริยา ท่าทางและสีหน้าที่แสดงความรู้สึกเช่น ท่าทางการยกมือ การนั่ง การยืน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางภาษา การได้เห็นสีสรรต่าง ๆ ที่สามารถแสดงความรู้สึกออกทางอารมณ์ เป็นต้น ในกระบวนการเรียนภาษาต่างประเทศการที่ผู้เรียนได้ใช้สายตาในการมองสื่อการเรียนต่างๆ นับว่ามีความสำคัญมาก Roger et al. (1995) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในเรื่องการเรียนผ่านทางสายตาคือเป็นวิธีที่เข้าใจความหมายได้อย่างตรงไปตรงมา และรวดเร็ว ได้ดีกว่าคำพูด สื่อด้านสายตายังสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ง่าย และทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีความหมาย และน่าจดจำ Braden (1994) ได้จำแนกลักษณะของการรับรู้ทางสายตา (Type of Visual) ไว้ 5 ประเภทคือ 1) ภาพนิ่ง ภาพประกอบ (Static Visual) 2) ภาพเคลื่อนไหว (Dynamic Visual) 3) ภาษาท่าทาง สัญลักษณ์ (Personal Visual) 4) ภาษาเขียน (Written Visual) และ 5) ภาษาพูด (Spoken Verbal Element) และจากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ในลักษณะการรับรู้ดังกล่าว พบว่าภาพนิ่งและภาษาเขียนมีความสัมพันธ์และเอื้อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้เป็น

อย่างดี ซึ่งจะพบได้ในนิตยสารต่าง ๆ สตอรี่บอร์ด และสื่อการสอน เป็นต้น ขณะเดียวกันภาษาพูดสัมพันธ์กับภาพนิ่ง ภาพประกอบ และภาษาเขียน เช่น ภาพสไลด์ประกอบเสียง บทบรรยายหรือการสอนประกอบข้อความสรุป ภาษาพูดยังใช้ร่วมกับภาพเคลื่อนไหว เช่น ภาพยนตร์ ภาพยนตร์สารคดีต่าง ๆ และละคร ภาพที่เห็นด้วยสายตาควรมีรายละเอียดของเนื้อหาที่จำเป็นในการนำเสนอให้ครบถ้วน และควรรักษาระดับความเหมือนจริงของภาพให้อยู่ในระดับปานกลางจะเหมาะสมที่สุด

2. การได้ยินเสียงด้วยหู (Auditory) ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาผ่านตัวป้อนด้านเสียง เช่น หนังสือเสียง การเล่าเรื่อง การสนทนา วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ วัสดุมีเดีย การ ใช้ดนตรี และเพลง เป็นต้น Dwyer (1994 cited in Sadoski, 2005) ได้อ้างถึงทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยมัลติมีเดีย (The Cognitive Theory of Multimedia Learning) ว่าเป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ที่มีอยู่ 3 ระบบ ได้แก่ ระบบรับความจากการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory) ระบบความจำในช่วงที่ทำงานอยู่ หรือช่วงสั้น ซึ่งเป็นความจำที่เกิดขึ้นหลังจากตีความสิ่งเร้าที่รับรู้มาแล้ว (Working Memory) และระบบความจำในระยะยาว (Long-term Memory) เมื่อผู้เรียนรับข้อมูลจากการรู้สึกสัมผัสเข้าไปในรูปของเสียงหรือภาพ ข้อมูลนั้นจะถูกจำไว้ในช่วงสั้น ๆ จากนั้นแล้วมีการจัดการภาพและเสียงย่อย ๆ เหล่านั้นให้เป็นกลุ่มเป็นก้อน และเมื่อมวลความรู้เหล่านั้นเข้าไปรวมกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมในส่วนของระบบความจำระยะยาว หรือรวมกับกลุ่มความรู้อื่น ๆ จะทำให้เกิดการจดจำที่ดี ดังนั้นการนำเสนอสื่อผ่านทางสายตาทั้งในรูปแบบตัวหนังสือ (Text) ภาพ (Image) และทางโสตประสาทในรูปของเสียง (Sound) จึงทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. การได้เคลื่อนไหวร่างกายขณะเรียนรู้ (Kinesthetic) ผู้เรียนได้รับข้อมูลทางภาษาผ่านการเคลื่อนไหวของร่างกายเช่น การกระโดด การปรบมือ การหมุนตัว การวิ่ง การทำท่าทางและสีหน้าตามความหมายของคำ หรือประโยค การได้ลงมือทำกิจกรรมที่ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายด้วยตนเอง เป็นต้น Jensen (1998 cited in Wallop Yoodec, 2009) ว่า นักการศึกษาหลายคนได้สนับสนุนการเรียนโดยผ่านการเคลื่อนไหวเพื่อเพิ่มระดับอัตราการเต้นของหัวใจ และการไหลเวียนออกซิเจนเข้าสู่สมองมากขึ้น และการเรียนรู้เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างสมอง จิตใจ และร่างกาย

4. การสัมผัสด้วยมือ (Tactile) ผู้เรียนเรียนรู้ข้อมูลทางภาษาผ่านการสัมผัส จับต้องเช่น การได้สัมผัสสิ่งของ การได้ลงมือปฏิบัติทำชิ้นงาน เช่น การวาด การประดิษฐ์สิ่งของ การทำอาหาร การสัมผัสสื่อสภาพจริง การต่อจิกซอร์ การต่อเลโก้ การสร้างโมเดลต่าง ๆ

5. การลิ้มรส (Tasting) ผู้เรียนเรียนรู้ข้อมูลผ่านการลิ้มรสทางลิ้นเช่น การที่ได้มี โอกาสชิมขนมและอาหารประเภทต่างๆ และเครื่องดื่ม เป็นต้น

6. การดมกลิ่น (Smelling) ผู้เรียนเรียนรู้ข้อมูลผ่านการดมกลิ่นซึ่งจะได้จากการลิ้นอาหารที่ตนเองชิม และลงมือปฏิบัติทำอาหาร ขนมและเครื่องดื่มจากสื่อสภาพจริง เป็นต้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) ขั้นตอนการสอนโดยอิงขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) การเสนอเนื้อหาจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญเพราะเป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ข้อมูลทางภาษาเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และการฝึกใช้ภาษาในลำดับต่อไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในขั้นนี้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วยในการนำเสนอเนื้อหา มีการดำเนินการดังนี้

1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead-in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อน โดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียนซึ่งเนื้อหานี้นอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำเสนอแล้ว ควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาบ้าง เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังได้บ้าง

1.2 ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ฟังหรือไม่ โดยการถามคำถามให้ตอบ หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด

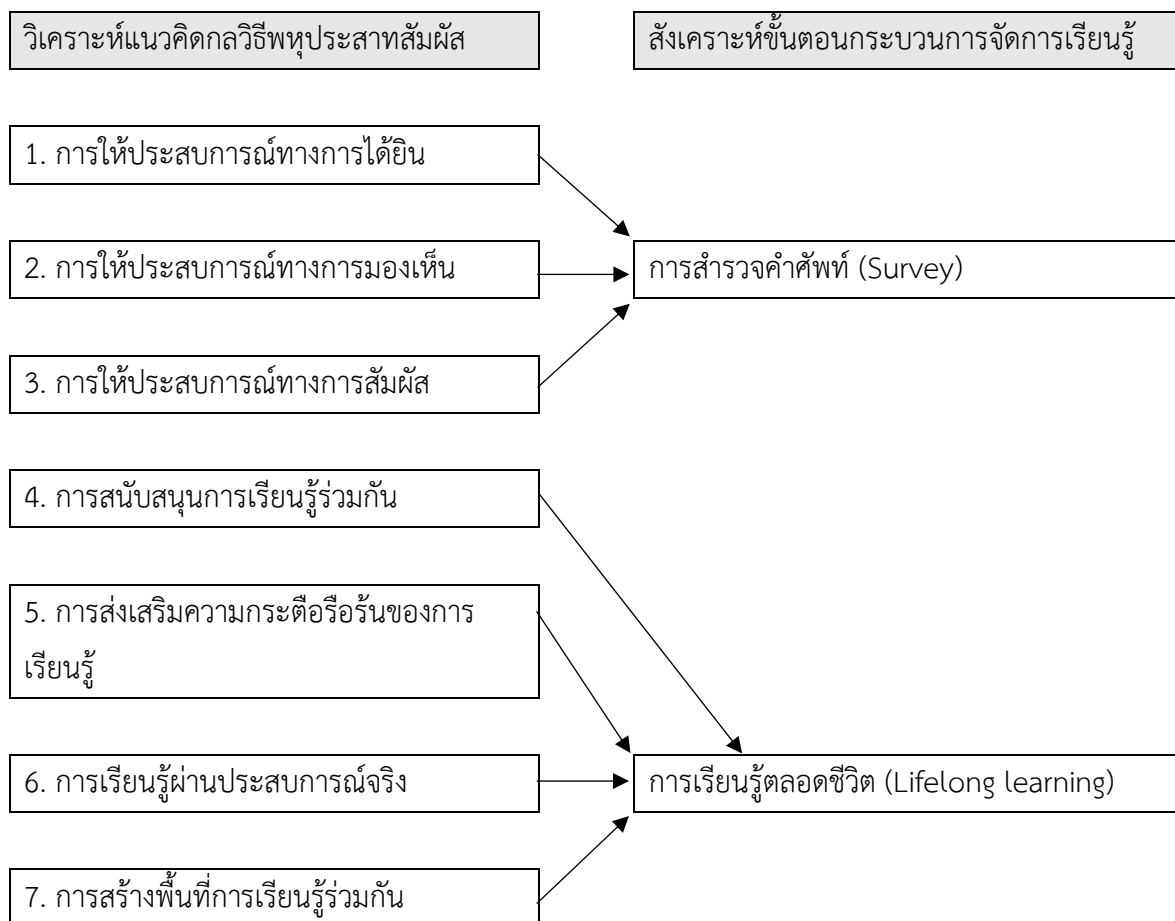
1.3 ขั้นการอธิบาย (Explanation) ให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาทางภาษานั้นมีรูปแบบวิธีการใช้ และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม โดยมีผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจกับความหมาย และวิธีการรูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน ในขั้นการฝึกแบบควบคุมนี้ ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำๆ (Repetition Drill) เป็นการให้ผู้เรียนฝึกซ้ำตามตัวอย่างจนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบทางภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นความหมายสำหรับการฝึกมักจะเป็นการให้ผู้เรียนฟังตัวอย่างภาษา ซึ่งการฟังอาจฟังจากเทปหรือผู้สอนประมาณ 1-3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟัง จะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันหรือแบ่งหรือแบ่งฝึกทีละครั้งห้องตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อมๆ กับได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนด้วย เพื่อให้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ และตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายโดยการตั้งคำถามง่าย ๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้น ๆ ว่าใช่หรือไม่ใช่ ถูกหรือผิด การฝึกแบบควบคุมเน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นขั้นที่เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตัวเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงไร ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือความสามารถในการ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปแบบกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส สรุปได้ว่ากลวิธีพหุประสาทสัมผัส เป็นการใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ ผ่านระบบประสาทเป็นระบบในร่างกายที่ช่วยให้เราเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ บางครั้งใช้ประสาทสัมผัสมากกว่าหนึ่งเพื่อเรียนรู้บางสิ่ง เช่น การใช้การได้ยินและการมองเห็น

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส สามารถสังเคราะห์
ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 2 การสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส

จากภาพประกอบ 1 สามารถสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ของแนวคิดกลวิธีพหุ
ประสาทสัมผัส ได้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การสำรวจคำศัพท์ (Survey) และ 2) การเรียนรู้ตลอด
ชีวิต (Lifelong learning)

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted techniques) เป็นการให้ผู้เรียนร่วมเป็นแหล่งช่วยเหลือและสนับสนุนในกระบวนการเรียนรู้ของกันและกัน จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีนักวิชาการ อธิบายแนวคิดดังกล่าว ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ Oxford (1997) ได้นิยามความหมายของการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ร่วมกันโดยผู้เรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า ส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับ Bournemouth University (2002) ที่ระบุว่าวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น คือการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนา และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับชั้นการศึกษาต่อไปการใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านไวยากรณ์ และความสามารถด้านการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีของสจูนธ์ ลินธพานนท์ และคณะ (2545) เห็นว่าการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) เป็นการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แทนที่จะให้ครูสอนโดยตรง (ชูศรี วงศ์รัตน์ และคณะ , 2545) โดยวิธีการเรียนการสอนสามารถกำหนดรูปแบบให้เพื่อนช่วยเหลือแนะนำเพื่อนโดยตรง หรือใช้สื่อการเรียนรู้อื่น ๆ มาประกอบ ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าว เป็นวิธีการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอดมาจากเจตนารมณ์ของปรัชญาการศึกษาที่ว่า "Learning by Doing"

ขณะที่ นันทวัน วัฒนมงคลสุข (2560) นำเทคนิคการสอนแบบ "เพื่อนช่วยเพื่อน" (Peer Assist) มาประยุกต์ใช้ในการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่ (Buddy) ที่กำหนดให้ผู้เรียนร่วมกันทบทวนความรู้ พร้อมจัดทำสรุปเนื้อหาด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษตามที่ได้รับมอบหมาย จากนั้นนำมาทบทวน ตรวจสอบและให้คำแนะนำแก่เพื่อน ภายใต้การให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดของครูผู้สอน ผลการศึกษาทำให้ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน ได้แก่ การได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Peer Feedback) การให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน (Peer Supervising) และการตรวจสอบร่วมกัน (Peer Mentoring)

Candler (1981) ชี้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการกระจายบทบาทการสอนจากครูไปสู่ผู้เรียนนับว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ได้รับความสนใจจากนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก เพราะเทคนิควิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการที่ครูผู้สอนพยายามเข้าถึงตัวนักเรียนแต่ละคน เป็นแนวความคิดที่ส่งเสริมและโน้มน้าวให้เด็กนักเรียนเกิด

ทัศนคติที่ดีภายในกลุ่มวิธีการสอนดังกล่าวนี้ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นการช่วยนักเรียนให้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้อย่างถูกต้อง

กรมวิชาการ (2546 : 61-63) ชี้ว่าการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ว่าการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้งสองฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการสอนของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางด้านความประพฤติและปัญหา อื่น ๆ โดยมีความเชื่อว่าวิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกัน และการเรียนรู้แบบนี้ทำให้ผู้เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดจาสื่อสารกันนั้น สามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกัน ซึ่งถ่ายทอดสิ่งที่เขารู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจความรู้นั้นได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ผู้เรียนซึ่งได้รับฟังจากเพื่อนก็จะได้รับประโยชน์ด้วย

ชวลิต ชูกำแหง (2551) การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอดแนวคิดของ "John Dewey" ที่ว่า "Learning by Doing" โดยเน้นให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน หรือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย และยังมุ่งให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำได้รับประโยชน์จากเพื่อนช่วยเพื่อนนักเรียนที่เก่งกว่าหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ กับการจัดชั้นเรียนตามปกติ หรืออาจจะจัดชั้นเรียนพิเศษ โดยให้นักเรียนรู้จักเพื่อนในวัยเดียวกัน (Peer-Tutoring) หรืออาจจัดชั้นเรียนให้นักเรียนมีคุณวุฒิ หรือวัยวุฒิสูงกว่านักเรียนผู้เรียน (Cross-Age Tutoring)

นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังสามารถนำไปใช้กับเนื้อหาตามปกติหรือใช้ในการทบทวนและสอนซ่อมเสริมได้ตามความเหมาะสมรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีดังนี้

1. มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน แบบลดความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อนในอัตราส่วน 1:2:1
2. จัดกลุ่มใหม่ทุกชั่วโมง
3. ครูเป็นผู้อภิปรายเนื้อหา หลังจากนั้นจะให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียนเป็นรายบุคคล
5. ในการทำกิจกรรมกลุ่มและแบบฝึกหัด จะคิดคะแนนในรูปค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยไม่ให้สมาชิกกลุ่มทราบคะแนนเป็นรายบุคคล กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด จะมีชื่อสมาชิกในกลุ่มขึ้นป้ายคนเก่งประจำวัน

6. เมื่อสิ้นสุดการทดลองจะหานักเรียนผู้โชคดีที่บังเอิญเข้ากลุ่มที่ได้ขึ้นป้ายคนเก่งบ้อยที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นนักเรียนเก่ง ปานกลาง หรืออ่อนก็ได้

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีดังนี้

1. ชี้แนะและกระตุ้นให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญและเกิดความเชื่อมั่นว่าตนจะได้รับประโยชน์จากการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

2. ชี้แจงเกี่ยวกับการสอน โดยการจัดกลุ่มให้มีผู้นำในการเรียน แก่นักเรียนที่เป็นผู้นำในการเรียน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้นำในการเรียนเพื่อเข้าใจอย่างชัดเจน

3. คอยให้คำแนะนำ และเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เป็นผู้นำในการเรียนได้มีโอกาสพบปะเพื่อปรึกษาได้ในทุกช่วงเวลาที่ได้แก่นักเรียนต้องการหรือมีปัญหาเกิดขึ้น

4. การประเมินผลการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่มเดือนละครั้งเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้แข่งขันกันเอง

5. มีการเตรียมแหล่งข้อมูลให้เพียงพอเช่น หนังสือ คู่มือ หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ ตลอดจนอุปกรณ์ในการสอน ได้แก่ วิทยุ เทปบันทึกเสียง เป็นต้น

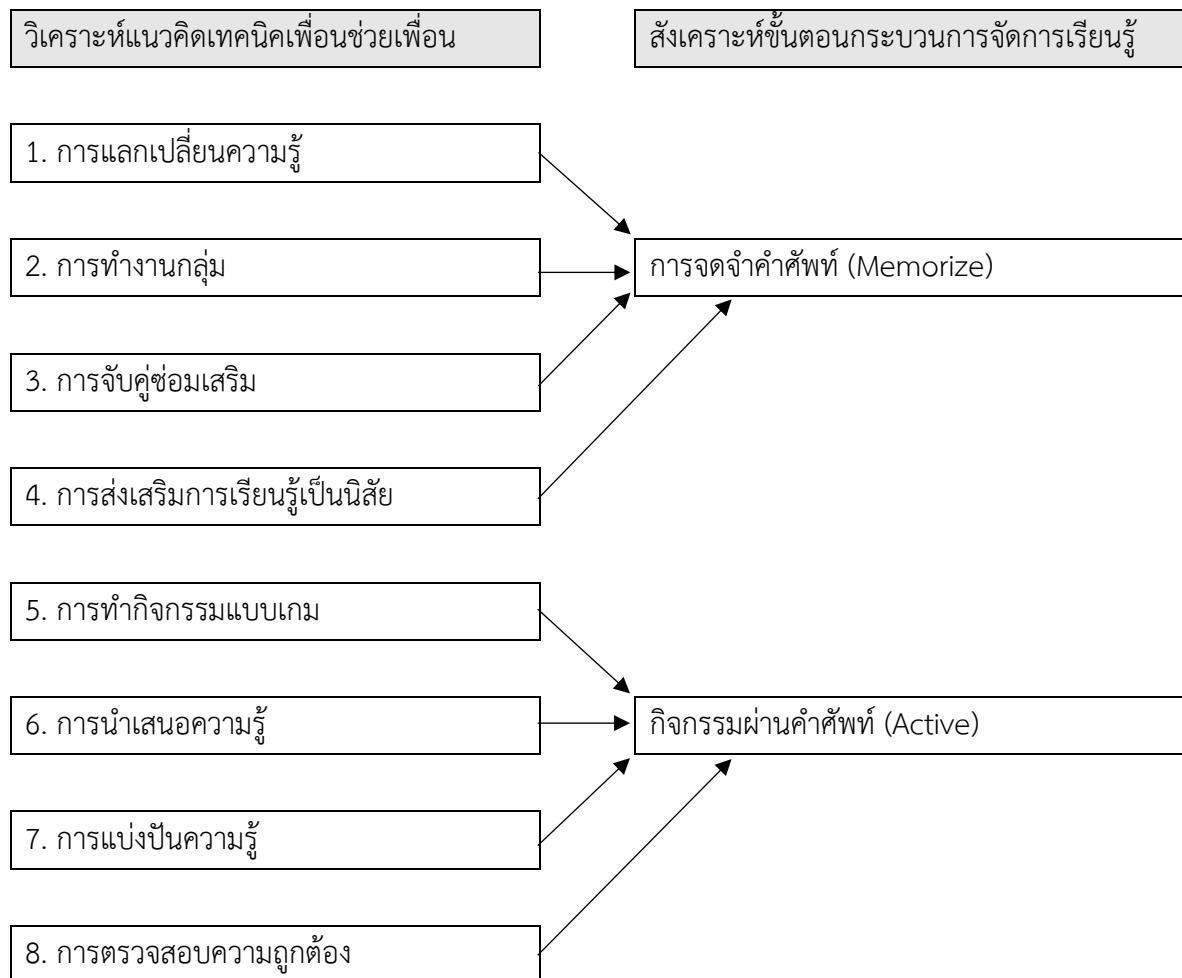
6. การกระจายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนให้เป็นบทย่อย ๆ แล้วจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสม

7. เตรียมแบบฝึกหัดประกอบการเรียน ตลอดจนการเตรียมแบบทดสอบ และในขณะเดียวกันจะต้องมีการกำหนดเรื่องให้คะแนนการตีความผลสอบ เพื่อสะดวกในการด าเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

8. การเลือกนักเรียนผู้สอน (Tutors) นักเรียนผู้ที่เรียน (Tutees) เพื่อจัดกลุ่มหรือจัดคู่ระหว่างนักเรียนผู้สอนและผู้เรียนนั้น ครูผู้สอนต้องแนะนำหรืออธิบายให้นักเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปได้ว่า เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเพื่อนช่วยเหลือเพื่อนด้วยการแบ่งปันสิ่งที่รู้ให้กันและกัน คือ คนเก่งช่วยคนอ่อน คนที่เข้าใจสอนคนที่ไม่เข้าใจ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ ประเมินผล

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถสังเคราะห์
ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 การสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของแนวคิดเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน

จากภาพประกอบ 2 สามารถสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ของแนวคิดเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ได้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การจดจำคำศัพท์ (Memorize) และ 2) กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active)

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้

การจัดกระบวนการเรียนรู้ ถือเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การส่งเสริมสื่อและแหล่งเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การส่งเสริมและการพัฒนาครู และการวัดและประเมินผล จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ มีนักวิชาการอธิบายแนวคิดดังกล่าว ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จันทรานี สงวนนาม (2545) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนของผู้เรียน และวิธีการสอนของครู ซึ่งครูจะต้องสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์และศึกษาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ควบคุมดูแล เป็นการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักคิด มีทักษะในการเผชิญปัญหาต่าง ๆ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จากพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร เป็นผลที่ได้จากประสบการณ์ ผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ เป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งความรู้ ความรู้สึก และทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546) ได้กล่าวไว้ว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้ คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ได้พัฒนาตามศักยภาพ มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ และทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน

ปิยนุช ทองพรม (2550) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครู อาจารย์ จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2553) กล่าวถึง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดการจัดกระบวนการเรียนรู้ ไว้ในมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5. ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2553) การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้น จะต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเป็นเครื่องมือพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งครูผู้สอนจะต้องรู้และเข้าใจแนวคิด การจัดการเรียนรู้และผลที่เกิดกับผู้เรียน แล้วนำมาจัดการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาของผู้เรียนตามหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว ได้แก่

1. กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1.1 แนวคิด

กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ คือ การจัดการเรียนรู้โดยการนำเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม และสามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความเหมาะสม วัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของตัวผู้เรียนและสาระการเรียนรู้

1.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถทำได้หลายลักษณะในที่นี้จะขอเสนอแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นหลัก ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.2.1 การบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ หรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อมุ่งศึกษาเกี่ยวกับเรื่องราว ประเด็นปัญหา หัวเรื่องหรือประสบการณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง การบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันนั้น สามารถจัดการเรียนรู้โดยผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ ไม่เกี่ยวข้องของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

1.2.2 การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหา ทักษะ/กระบวนการ หรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตั้งแต่สองกลุ่มสาระการเรียนรู้ขึ้นไปเข้า

ด้วยกัน เพื่อมุ่งศึกษาเกี่ยวกับเรื่องราว ประเด็นปัญหา หัวเรื่องหรือประสบการณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น 1 อย่างเข้าใจลึกซึ้ง และชัดเจนใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิต

1.2.3 การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา มักเป็นการจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอนคนเดียว แต่ในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป จะเป็นการสอนเป็นทีมตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือทำความตกลงกัน แล้วแยกกันสอนตามวิชาที่รับผิดชอบการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการทั้งสองประเภทนี้ จะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อผู้สอนเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ หรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับบทเรียน และศักยภาพของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจึงต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2) จัดประสบการณ์ตรงที่สอดคล้องกับผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 3) เน้นการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม และจริยธรรมที่ถูกต้องดีงาม
- 4) จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ
- 5) ให้ผู้เรียนได้ร่วมทำงานเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

กัน

1.3 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

1.3.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้การแก้ปัญหาโดยใช้ความรู้หลาย ๆ ด้านประกอบกัน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทั้งด้านความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไปพร้อม ๆ กัน

1.3.2 เปิดโลกทัศน์ของทั้งครูผู้สอน และผู้เรียนให้กว้างขึ้น ไม่จำกัดเฉพาะด้าน เฉพาะทาง ช่วยให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจ น่าตื่นเต้น ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และมีความคิดและมุมมองที่กว้างขึ้น

1.3.3 เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ทำงานร่วมกันในการบูรณาการความรู้ ความเข้าใจตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์สู่ตัวผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงคุณค่าในการนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.3.4 ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม สามารถเชื่อมโยงความรู้ และประสบการณ์ การเรียนรู้ได้อย่างมีจุดมุ่งหมายและมีความหมาย สามารถแสวงหาความรู้ความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างไม่จำกัด ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วิธีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้ภูมิปัญญาและชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้

2. กระบวนการสร้างความรู้

2.1 แนวคิด

กระบวนการสร้างความรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหมายต่อตนเองจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยใช้กระบวนการคิด และการแสวงหาความรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติจริง ให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ และประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้จัดโอกาส บรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างความรู้ มีขั้นตอน/กระบวนการ ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ในเรื่องที่กำลังจะเรียนรู้
2. ขั้นปรับเปลี่ยนความคิด เป็นขั้นที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการสร้างความรู้ที่ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

2.1 สร้างความกระจำและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกัน

2.2 สร้างความคิดใหม่จากการอภิปรายร่วมกัน และสาธิตแสดงให้เห็นจนทำให้ผู้เรียน สามารถกำหนดความคิด หรือความรู้ใหม่ขึ้นได้

2.3 การประเมินความคิดใหม่ โดยการทดลอง หรือใช้กระบวนการคิดคิดอย่างไตร่ตรอง ลึกซึ้งและประเมินคุณค่า

2.4 การนำความคิดไปใช้ ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ความคิด หรือความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

3. ขั้นทบทวนเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ผู้เรียนจะได้ทบทวนความคิด ความเข้าใจโดยการเปรียบเทียบระหว่างความคิดเดิมกับความคิดใหม่

2.3 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

กระบวนการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สังเกตสิ่งที่ตนเองสนใจ อยากเรียนรู้ แล้วจึงศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้เพิ่มเติม นำไปเชื่อมโยงต่อยอดกับความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เกิดเป็นความรู้ใหม่ของผู้เรียนเอง อีกทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด

3. กระบวนการคิด

3.1 แนวคิด

กระบวนการคิด เป็นกระบวนการทางสมองในการจัดกระทำข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่รับเข้ามา เป็นกระบวนการทางสติปัญญา มีลักษณะเป็นกระบวนการหรือวิธีการในการพัฒนาให้เกิดกระบวนการคิด จึงต้องมีบุคคล มีเนื้อหาหรือข้อมูลที่ใช้ในการคิด คุณสมบัติที่เอื้ออำนวยต่อการคิด กระบวนการที่ใช้ในการคิด วิธีการพัฒนาการคิดและการวัดและประเมินการคิด

3.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิด มีแนวทาง ดังนี้

3.2.1 การจัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการคิดโดยส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนคิด ไม่ปิดกั้นความคิด ให้กำลังใจ เสริมแรงเมื่อผู้เรียนคิดได้ด้วยตนเอง

3.2.2 ใช้รูปแบบ วิธีการสอน หรือเทคนิคการสอนต่าง ๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการ คิดเชื่อมโยงจาก ความคิดเดิมในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ได้แก่ การคิดคล่อง การคิดหลากหลาย การคิดละเอียด การคิดชัดเจน การคิดอย่างมีเหตุผล การคิดถูกทาง การคิดกว้าง การคิดลึกซึ้งและ การคิดไกล

3.2.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิด และกระบวนการคิดต่าง ๆ ตามความ เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน ได้แก่

3.1 ทักษะการคิดหรือทักษะการคิดพื้นฐาน มีขั้นตอนการคิดไม่ซับซ้อน เป็นทักษะ พื้นฐานของการคิดขั้นสูง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1.1 ทักษะการคิดพื้นฐานซึ่งประกอบด้วย

3.1.1.1 ทักษะการสื่อความหมาย หมายถึง ทักษะการรับสารรับความคิดของ ผู้อื่นเข้ามา เพื่อรับรู้ ตีความ แล้วจดจำเมื่อต้องการที่จะระลึกถึง เพื่อนำมาเรียบเรียง และถ่ายทอดความคิดของตนให้แก่ผู้อื่น โดยแปลความคิดในรูปของภาษาต่าง ๆ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด เป็นต้น ทั้งที่เป็นข้อความ คำพูด

3.1.1.2 ทักษะการคิดที่เป็นแกนหรือทักษะการคิดทั่วไป หมายถึง ทักษะการ คิดที่จำเป็นต้องใช้อยู่เสมอในการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น ทักษะการสังเกต ทักษะการสำรวจ ทักษะ การตั้งคำถาม ทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูล ทักษะการจำแนก และทักษะการ เปรียบเทียบ เป็นต้น

3.1.1.3 ทักษะการคิดขั้นสูง หมายถึง ทักษะการคิดที่มีขั้นตอนหลายขั้น และต้องอาศัยทักษะการสื่อความหมายและทักษะการคิดทั่วไปหลาย ๆ ทักษะในแต่ละขั้นเช่น ทักษะการสรุปความ ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการจัดระบบความคิด ทักษะการสร้างองค์ความรู้ใหม่ และทักษะการตั้งสมมติฐาน เป็นต้น

3.2 ลักษณะการคิดหรือการคิดระดับกลาง มีขั้นตอนในการคิดซับซ้อนมากกว่าการคิดในกลุ่มที่ 1 เป็นพื้นฐานของการคิดระดับสูง ลักษณะการคิดแต่ละลักษณะต้องอาศัยการคิดขั้นพื้นฐานมากบ้าง น้อยบ้าง ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

3.2.1 ลักษณะการคิดทั่วไปที่จำเป็น ได้แก่ การคิดคล่อง การคิดละเอียด การคิดหลากหลาย และการคิดชัดเจน เป็นต้น

3.2.2 ลักษณะการคิดที่เป็นแกนสำคัญ ได้แก่การคิดถูกทางการคิดไกล การคิดกว้าง และการคิดอย่างมีเหตุผล เป็นต้น

3.3 กระบวนการคิดหรือการคิดระดับสูง มีขั้นตอนในการคิดซับซ้อนและต้องอาศัยทักษะการคิด และลักษณะการคิดเป็นพื้นฐานในการคิด ซึ่งมีหลายกระบวนการเช่น กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการคิดแก้ปัญหา กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

3.4 ให้ความแก่ผู้เรียนในการใช้ความคิด และแสดงความคิด อภิปรายแลกเปลี่ยน กระบวนการคิด ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้

3.5 ร่วมกันสรุปประเด็นที่ได้จากกระบวนการคิดที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

3.6 การวัดและประเมินผลการเรียน ทั้งทางด้านเนื้อหา สารการเรียนรู้และทักษะ กระบวนการคิด

4. กระบวนการทางสังคม

4.1 แนวคิด

กระบวนการทางสังคม เป็นกระบวนการที่มุ่งสร้างปฏิสัมพันธ์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ตีร่วมกัน

4.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้

4.2.1 ให้ออกาสผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มและกระบวนการกลุ่ม มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมร่วมกัน

4.2.2 มุ่งจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4.2.3 ให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใ้รู้ พร้อมทั้งจะเรียนรู้ในทุกเวลา ทุกสถานที่และทุกสภาพแวดล้อม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านอารมณ์สังคมและสติปัญญา

4.2.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาสภาพของชุมชน ผลกระทบของสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

4.3 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

กระบวนการทางสังคม ทำให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกันการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดคุณลักษณะหลายประการ เช่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในทางที่ดี การสร้างทีมงาน ความรับผิดชอบ ความมีวินัย มีทักษะทางสังคม

5. กระบวนการแก้ปัญหา

5.1 แนวคิด

กระบวนการแก้ปัญหา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรียนแก้ปัญหาโดยผ่านกระบวนการคิดและการปฏิบัติจริงอย่างเป็นระบบ จากสถานการณ์หรือปัญหาที่น่าสนใจและท้าทาย

5.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการแก้ปัญหา มีแนวทางและขั้นตอน ดังนี้

5.2.1 ขึ้นกำหนดปัญหาและทำความเข้าใจกับปัญหา เป็นขั้นเลือกใช้ปัญหาที่อาจได้มาจากแหล่งต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจกับปัญหาที่พบให้ถ่องแท้ และวิเคราะห์ปัญหาตามประเด็น ดังนี้

1.1 ปัญหาคืออะไร

1.2 มีข้อมูลใดประกอบบ้าง

1.3 มีเงื่อนไขหรือความต้องการข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่

5.2.2 ขึ้นวางแผนการแก้ปัญหา ขั้นตอนนี้จะเป็นการคิดวิธีการวางแผนเพื่อแก้ปัญหา โดยใช้ข้อมูลจากปัญหาที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วในขั้นที่ 1 ประกอบกับข้อมูล และความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น นำมาใช้ประกอบการวางแผนแก้ปัญหา สำหรับการแก้ปัญหาที่ต้องตรวจสอบโดยการทดลอง ขั้นตอนนี้จะเป็นการวางแผนการทดลอง ซึ่งประกอบด้วย การตั้งสมมติฐาน การกำหนดวิธีการทดลอง หรือวิธีการตรวจสอบ รวมทั้งแนวทางในการประเมินผลการแก้ปัญหาด้วย

5.2.3 ขึ้นการดำเนินการแก้ปัญหา เป็นขั้นตอนการลงมือแก้ปัญหาและประเมินว่าวิธีการแก้ปัญหา และผลที่ได้เป็นอย่างไร ถ้าการแก้ปัญหาทำได้ถูกต้องจะประเมินต่อไปว่าวิธีการนั้นจะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาคืออื่น ๆ ได้หรือไม่ ถ้าพบว่าการแก้ปัญหานั้นไม่ประสบความสำเร็จจะต้องย้อนกลับไปเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาคืออื่น ๆ ที่ได้กำหนดไว้แล้วในขั้นที่ 2 และถ้ายังไม่ประสบความสำเร็จอีก ผู้เรียนจะต้องย้อนกลับไปทำความเข้าใจใหม่ว่า มีข้อบกพร่องใด เช่น มีข้อมูลเพียงพอหรือไม่ เพื่อจะได้เริ่มต้นการแก้ปัญหาคือใหม่อีกครั้ง

5.2.4 ขึ้นตรวจสอบการแก้ปัญหา เป็นการประเมินภาพรวมในการแก้ปัญหาทั้งด้านวิธีการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหา และการตัดสินใจ รวมทั้งการนำไปประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ในการแก้ปัญหาใด ๆ ต้องตรวจสอบถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

5.3 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

ช่วยพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน จนเกิดเป็นกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทำท่าย และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ ตั้งใจเรียนมากขึ้น พร้อมกับเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ สร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการที่ผู้เรียนเก็บรวบรวมความรู้และความเข้าใจใหม่ ๆ จากสิ่งที่เขาศึกษาหรือประสบการณ์ต่าง ๆ และใช้ข้อมูลที่ได้เพื่อสร้างความเข้าใจและความรู้ใหม่ โดยตัวกระบวนการนี้มักเกิดขึ้นในการศึกษาหรือการเรียนรู้ที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรู้หรือทักษะของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งเน้นในการสร้างความเข้าใจที่ถาวร

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์

ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ เป็นพฤติกรรมของนักเรียนในการออกเสียงคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์ การบอกความหมายของคำศัพท์ให้ตรงกับภาพ และนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคได้อย่างถูกต้อง จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ มีนักวิชาการอธิบายแนวคิดดังกล่าว ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้คำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะคำศัพท์เป็นกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งในภาษาใดภาษาหนึ่งที่ทำหน้าที่สื่อความหมายในภาษาและเป็นพาหะของการสื่อสาร

วรรณพร ศิลาขาว (2539) ให้ความเห็นว่า คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานอย่างหนึ่งทางภาษา ซึ่งผู้ที่ศึกษาภาษานั้น ๆ จะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรกก่อนเรียนรู้ในเรื่องที่ยากขึ้นต่อไปเพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ฝึกฝนทักษะด้านการอ่าน การฟัง การพูดการเขียน ตลอดจนการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และมีนักวิชาการอีกท่านหนึ่งที่ทำให้ความเห็นแตกต่างกันออกไป

Ghadessy (1998) ให้ความเห็นว่า คำศัพท์สำคัญยิ่งกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษานั้น ๆ เมื่อผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์แล้วจะสามารถนำคำมาประกอบสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น คือ วลี ประโยค ข้อความขนาดยาว เรียงความร้อยแก้ว บทร้อยกรอง แต่ถ้าไม่เข้าใจศัพท์จะทำให้ประสิทธิภาพการสร้างหน่วยทางภาษาที่ใหญ่ขึ้นลดลงหรือไม่สามารถประกอบสร้างได้ ดังนั้นในบรรดาองค์ประกอบทั้งหลายของภาษา “คำ” เป็นสิ่งที่เรารู้จักมากที่สุด ภาษาก็คือการนำคำมารวมกัน (A Language is a Collection of Words) นั่นเอง

Taylor (1990) กล่าวว่า การอาศัยอยู่บนโลกนี้เราต้องเรียกชื่อทุกสิ่งบนโลกนี้ การเรียนชื่อ จำใช้คำที่บ่งบอกถึงลักษณะทางกายภาพหรือลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเรียกชื่อนี้ จำเป็นต้องใช้คำศัพท์ในการเรียก

Stewick (1972) กล่าวว่า ในการเรียนรู้ภาษานั้นการการรู้คำศัพท์ใหม่หรือการรู้จักคำศัพท์เพิ่มขึ้นถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศส่วนหนึ่งมาจากความสามารถในการองค์ประกอบทางภาษา ได้แก่ เสียง คำ โครงสร้าง ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจเรื่องที่สื่อการซึ่งกันและกันได้ คำศัพท์จึงนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาซึ่งถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศก็ต่อเมื่อได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ได้เรียนรู้ระบบเสียง คือ สามารถพูดได้ดีและสามารถเข้าใจได้
2. ได้เรียนรู้และสามารถใช้โครงสร้างของภาษานั้น ๆ ได้
3. ได้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควร และสามารถนำมาใช้ได้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. Active Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้เพื่อใช้ให้เป็นและใช้ได้อย่างถูกต้อง คำศัพท์เหล่านี้ใช้ส่วนมากพบในการฟัง พูด อ่านและเขียน เช่น Important Necessary และ Consist Of เป็นต้น สำหรับการเรียนคำศัพท์ประเภทนี้ จะต้องฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. Passive Vocabulary คือ คำศัพท์ที่ควรเรียนรู้เฉพาะความหมายและการออกเสียงเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฝึก คำศัพท์ประเภทนี้ เช่น Elaborate Fascination และ Contrastive คำศัพท์เหล่านี้เมื่อผู้เรียนเรียนในระดับสูงขึ้น ก็อาจจะกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary ได้

บารุง โตรัตน์ (2524) กล่าวว่า ในการสอนศัพท์ในภาษาต่างประเทศ สามารถแบ่งประเภทของคำศัพท์เป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของการใช้ในแต่ละระดับของนักเรียน คือ

1. Active Vocabulary คือคำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้นพบเห็นบ่อย ๆ และได้ใช้บ่อย ๆ ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน Active Vocabulary นอกจากครูจะสอนให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายแล้ว จะต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้คำนั้นในประโยคได้ทั้งการพูด (Speaking) และการเขียน (Writing) ซึ่งถือว่าเป็นทักษะขั้น Productive ตัวอย่าง Active Vocabulary ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เช่น boy, eat, go, school, drink, water.

2. Passive Vocabulary คือคำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ ไม่ค่อยพบหรือนาน ๆ จะปรากฏครั้งหนึ่งในการฟัง (Listening) และการอ่าน (Reading) การสอน Passive Vocabulary ครูสอนเพียงให้รู้แต่ความหมาย (Recognize) ที่ใช้ประโยคนั้นก็เพียงพอ เน้นให้นักเรียนฟัง และอ่านได้เข้าใจโดยไม่เน้นให้นักเรียนเอาคำศัพท์นั้นมาใช้ในการพูด และเขียน ตัวอย่าง Passive Vocabulary ใน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เช่น mass, government, power, electric เป็นต้น

ศิริร แสงธนู และคิด พงศ์ทัต (2515) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือ คำศัพท์ที่อาจจะบอกความหมายได้ โดยไม่ได้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของประโยค เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม เช่น daughter, box, pen เป็นต้น อย่างไรก็ตาม คำประเภทนี้อาจเปลี่ยนความหมายไปได้ เมื่ออยู่กับตำแหน่งที่ต่างกันประโยค เช่น He drinks water. คำ water ทำหน้าที่เป็นคำนาม คือ น้ำ แต่ในประโยค He waters the plants. คำ water ทำหน้าที่เป็นคำกริยา คือ รดน้ำความหมายที่เปลี่ยนไปแล้วแต่ตำแหน่ง ในประโยค เป็นความหมายตามโครงสร้าง Content words ในภาษาอังกฤษได้แก่ คำประเภทต่อไปนี้ Noun, Verbs (ยกเว้นคำที่เป็น Auxiliary verbs), Adjectives, and Adverbs

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Words) คือ คำที่ไม่มีความหมายที่แน่นอนในตัวเองส่วนมากจะเปลี่ยนไปตามโครงสร้าง คำประเภทนี้มีที่ใช้มากกว่าคำประเภท Content words คือ ใน 100 คำที่คัดเลือกกว่ามีประโยชน์ ควรนำมาสอนก่อนนั้น จะมีอยู่ประมาณ 95 คำ ที่เป็น Function words คำประเภทนี้ สอนให้เข้าใจยาก การสอนเพียงให้รู้ความหมายหรือคำแปลไม่ได้ผล ต้องให้นักเรียนได้สังเกตเห็นตัวอย่างการใช้และฝึกการใช้ในโครงสร้างต่าง ๆ โดยตรงได้แก่

2.1 คำนำหน้า (Articles) เช่น a, an, the

2.2 คำบุพบท (Prepositions) เช่น in, on, at, to, of etc.

2.3 คำสรรพนาม (Personal Pronouns) เช่น I, me, he, she etc.

2.4 คำแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive Adjectives) เช่น my, his, her etc.

2.5 คำศัพท์ที่ใช้แทนคำนาม (Demonstratives) เช่น this, these, that, those etc.

หลักการเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อนำมาสอนมีนักวิชาการสองท่านได้ให้ความหมายที่แตกต่างกันไว้ดังนี้

Mackey (1997) และศิริร แสงธนู และคิด พงศ์ทัต (2541) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการในการเลือกคำศัพท์มาสอนนักเรียน ดังนี้

1. คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อย (Frequency) หมายถึง คำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยครั้งหรือปรากฏคำนั้นซ้ำ ๆ ในหนังสือ เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนต้องรู้จักดี จึงจำเป็นต้องนำมาสอนเพื่อให้นักเรียนรู้และใช้ได้ถูกต้อง

2. อัตราความถี่สูง (Range) ของคำศัพท์จากหนังสือต่าง ๆ หมายถึง จำนวนหนังสือที่นำมาใช้ในการนับความถี่ ยิ่งใช้หนังสือจำนวนมาก บัญชีความถี่ยิ่งมีคุณค่ามากเท่านั้น เพราะคำที่จะหาได้จากหลายแหล่งย่อมมีความสำคัญมากกว่าคำที่จะพบเฉพาะในหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอย่างเดียว แม้ว่าความถี่ของคำศัพท์ที่พบในหนังสือเล่มนั้น ๆ จะมีมากก็ตาม

3. สถานการณ์หรือสภาวะในขณะนั้น คำศัพท์ที่เลือกมาใช้ในการสอนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความถี่เพียงอย่างเดียวนั้น ต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ด้วย เช่น คำว่า Blackboard ถ้าเกี่ยวกับห้องเรียนครูต้องใช้คำนี้ แม้จะเป็นคำที่ไม่ปรากฏบ่อยที่อื่น

4. คำที่ครอบคลุมคำได้หลายอย่าง หมายถึง คำที่สามารถครอบคลุมความหมายได้หลายอย่างหรือสามารถใช้คำอื่นแทนได้

5. คำที่เรียนรู้ได้ง่าย หมายถึง คำที่สามารถเรียนรู้ได้ง่าย เช่น คำที่คล้ายกับภาษาเดิมมีความหมายชัดเจน สั้น จำง่าย

Lado (1996) เสนอแนวคิดสอดคล้องกับ Mackey (1997) ไว้เป็นส่วนใหญ่ เว้นบางข้อที่ลาโดได้เสนอไว้ที่แตกต่าง ดังนี้

1. ควรเป็นคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์และความสนใจของผู้เรียน
2. ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุ และสติปัญญาของผู้เรียน เช่น ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ก็ควรนำคำศัพท์สั้น ๆ มาสอน
3. ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนหนึ่ง ๆ แต่ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน
4. ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น นำไปพูดสนทนาหรือพบเห็นคำศัพท์นั้นตามป้ายโฆษณา เป็นต้น

หลักการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน สามารถสรุปได้ว่า ควรเลือกคำศัพท์ที่จะนำมาใช้ให้เริ่มจากง่ายไปหายากเพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้สีกว่ายากจนเกินไป เป็นคำศัพท์ที่ปรากฏบ่อยในหนังสือเรียนหรือใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน คำศัพท์ที่เลือกมาสอนในแต่ละชั่วโมงไม่ควรจะมีปริมาณมากควรพิจารณาจากช่วงวัยของนักเรียนเพื่อให้ปริมาณของคำศัพท์เหมาะสมกับนักเรียน ควรเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำต่อไปได้

สรุปได้ว่า ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการออกเสียงคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์ การบอกความหมายของคำศัพท์ให้ตรงกับภาพ และนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคได้อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดได้จากคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบตามเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้

นักการศึกษาส่งเสริมและคิดค้นหาวิธีที่จะให้ผู้เรียนจำได้นานๆ ได้พยายามหารูปแบบและวิธีการต่าง ๆ ให้มีการจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้นานที่สุดหรือจดจำได้ตลอดไป แต่สิ่งที่นักการศึกษาและนักจิตวิทยาไม่เห็นด้วย คือ การสอบให้ผู้เรียนท่องจำโดยไม่เกิดความเข้าใจ ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ คือ เรื่องของการจำและการลืม เพราะทุกครั้งที่มีการเรียนรู้ก็ย่อมมีการจำได้

บางส่วน หรือจำไม่ได้ทั้งหมด ดังนั้นในการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จึงมักจะมี การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้รวมอยู่ด้วย ได้มีผู้ให้ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ (Retention) ไว้ดังนี้

ชัยพร วิชชาวุธ (2551) กล่าวว่า การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้อยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้เกิด ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น ถ้าได้ทบทวนอยู่เสมอแล้วช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็น ความจำระยะยาว หรือความคงทนในการเรียนรู้ประมาณ 28 วัน หลังจากที่ได้ผ่านการเรียนรู้แล้วจะ เริ่มคงที่

ประสาธ อิศรปริดา (2553) กล่าวถึงความคงทนในการเรียนรู้ว่า หมายถึง การรักษาไว้ซึ่งผล จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ให้คงอยู่ต่อไป นอกจากนั้น การปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการจำก็มีอยู่หลายวิธีด้วยกันที่สำคัญได้แก่

1. การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่มีความหมาย
2. การทบทวน การอ่าน หรือการท่องอยู่เสมอ
3. หลีกเลี่ยงไม่ให้มีผลการเรียนรู้อื่นสอดแทรก ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการจดจำ หรือเกิดการ จดจำสับสนขึ้นได้
4. ให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียน วิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง เนื้อหาเข้ากันได้ ก็จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำในสิ่งที่เรียนได้นาน หรือมีความคงทน ในการเรียนรู้ได้นานยิ่งขึ้น

เดโช สวานานนท์ (2554) กล่าวว่า การเรียนรู้และการจำมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ การศึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไรบ้าง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นหรือยัง ถ้า ประเมินทันทีที่มีผู้เรียนทำในสิ่งนั้น ผลที่ได้เป็นผลจากการเรียน แต่ถ้าให้เวลาพักผ่อน หลายชั่วโมง หลายวัน หลายสัปดาห์ แล้วจึงมีการทำการประเมิน การเปลี่ยนแปลงที่ได้ก็จะเป็นผลของการเรียนรู้ และการจำ

ความสำคัญของความคงทนในการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้และการจำมีความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกันเพราะการจำต้องประกอบด้วยพฤติกรรมต่างๆ (กมลรัตน์ หล้าสุขษ์, 2551) ดังนี้

1. การเรียนรู้ (Learning) ผู้ที่สามารถจำได้มักเกิดจากการเรียนรู้ที่แท้จริงมีเหตุผลและมี หลักเกณฑ์สามารถสะสมหรือจำกฎเกณฑ์ต่างๆ ได้
2. ความสามารถในการสะสม (Retention) หมายถึงการรวบรวมประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งเกิด จากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. ความสามารถในการถ่ายทอดได้ (Reproduction) คือการที่บุคคลสามารถดึงเอาสิ่งสะสม อยู่มาใช้ได้ 2 รูปแบบ คือ

3.1 การระลึกได้ (Recall) คือการถ่ายทอดความจำออกมาโดยการเล่าบรรยายหรืออธิบายสิ่งที่เคยจำได้นั้นออกมาได้ถูกต้องโดยมิต้องมีสิ่งนั้นมาปรากฏให้เห็น

3.2 การจำได้ (Recognition) คือการถ่ายทอดความจำออกมาโดยการชี้สิ่งนั้นได้ถูกต้องเมื่อมีสิ่งเร้าอื่น ๆ ปะปนอยู่ด้วย

ในส่วนของระบบความจำมนุษย์สามารถจำภาพสารพัดชนิดที่ผ่านมาได้และภาพต่างๆ ถูกเก็บในจิตสำนึกซึ่งมนุษย์สามารถระลึกออกมาได้อย่างถูกต้องโดยอาศัยหลัก 3 ข้อ (ประสาธ อิศรปรีดา, 2553) ดังนี้

1. เมื่อมนุษย์ได้เห็นภาพใด เข้าย่อมแปลความหมายออกมาเป็นถ้อยคำหรือรูปลักษณะต่าง ๆ ตามแต่ความทรงจำที่เขาสะสมไว้

2. มนุษย์จะตอบสนองสิ่งเร้าใหม่ที่เป็นภาพหรือสัญลักษณ์ในลักษณะที่ไม่เป็นภาพหรือจินตนาการก่อนหลังจากนั้นชั่วขณะหนึ่งจะสามารถบอกได้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร

3. มนุษย์มิได้เก็บความจำไว้ในระบบประสาทแต่คงอยู่เฉพาะในรูปแบบของการรับรู้ เช่น เมื่อดูภาพหนึ่งที่มีทั้งภาพและคำเขาจะนึกถึงภาพหรือคำอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่ว่าอย่างไรจะเด่นชัดกว่ากันซึ่งหลักข้อนี้สนับสนุนสิ่งเร้าที่เป็นภาพและคำคู่กันโครงสร้างและกระบวนการความจำโครงสร้างของความจำมี 3 หน่วย คือ

1. ความจำการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory)
2. ความจำระยะสั้น (Short - Term Memory)
3. ความจำระยะยาว (Long - Term Memory)

หน่วยทั้ง 3 นี้สัมพันธ์กันด้วยกระบวนการสำคัญ 3 กระบวนการคือการเข้ารหัส (Encoding) การเก็บรหัส (Storage) และการถอดรหัส (Retrieval) เนื่องจากทั้ง 3 กระบวนการเป็นกระบวนการต่อเนื่องจึงจะขาดกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งมิได้มิฉะนั้นจะเกิดการลืมกระบวนการจำทั้ง 3 กระบวนการ

ชัยพร วิชชาวุธ (2551) ความจำเป็นกระบวนการต่อเนื่องดังมีผู้ตั้งทฤษฎีสองกระบวนการขึ้นมีความว่าความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราวสิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นจะต้องได้รับการทบทวนอยู่เสมอมิฉะนั้นความจำต่อสิ่งนั้นก็สลายตัวไปอย่างรวดเร็วในการทบทวนเราไม่สามารถทบทวนทุกสิ่งให้อยู่ในความจำระยะสั้นดังนั้นจำนวนที่เราจำได้จึงมีจำกัดสิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นได้รับการทบทวนมากเท่าไรก็จะฝังตัวเก็บไว้ในความจำระยะยาวได้นานเท่านั้น

การส่งเสริมที่ช่วยให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้เกิดความจำระยะยาวแก่ผู้เรียนได้ดั่งนั้น มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ชัยพร วิชชาวุธ, 2551, น. 68 - 75) ดังนี้

1. จัดบทเรียนให้มีความหมาย (Meaningfulness) เช่น
 - 1.1 การสร้างสื่อสัมพันธ์ (Mediation)
 - 1.2 การจัดเป็นระบบไว้ล่วงหน้า (Advance Organization)
 - 1.3 การจัดเป็นอันดับขั้น (Hierarchical Structure)
 - 1.4 การจัดเข้าเป็นหมวดหมู่ (Organization)
2. การจัดสถานการณ์ช่วยการเรียนรู้ (Mathemgentic)
 - 2.1 การนึกถึงสิ่งที่เรียนในขณะที่ฝึกฝนอยู่ (Recall During Practices)
 - 2.2 การเรียนเพิ่ม (Over Learning)
 - 2.3 การทบทวนบทเรียน (Periodic Reviews)
 - 2.4 การจำอย่างมีหลักเกณฑ์ (Logical Memory)
 - 2.5 การท่องจำ (Recitation)
 - 2.6 การใช้จินตนาการ (Imagery)

การทำให้ผู้เรียนเกิดความจำระยะยาวได้ดีโดยการจัดบทเรียนให้มีความหมายนั้นเป็นการจัดบทเรียนให้มีระเบียบเป็นหมวดหมู่พยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์เพื่อให้นักเรียนจำบทเรียนได้ง่ายและนานขึ้นส่วนการจัดสถานการณ์ช่วยการเรียนรู้ได้แก่การจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และคงไว้ซึ่งประสบการณ์หาความรู้ในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งเป็นความคงทนในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่จำได้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะเวลาในการวัดความคงทนในการเรียนรู้ โดยระยะเวลาเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับความคงทนในการเรียนรู้ฉะนั้นการที่เราจะช่วยเสริมความจำหรือทดสอบว่าหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งไปแล้วนั้นผู้เรียนจะยังสามารถคงความจำในการเรียนรู้ไว้ได้นานเท่าใด ดังนั้นการวัดความคงทนในการจำจึงต้องมีระยะเวลาที่เหมาะสม การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำเป็นอยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้นและถ้าได้ทบทวนอยู่เสมอแล้วช่วงเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือความคงทนในการจำประมาณ 14 วันหลังจากที่ได้ผ่านการเรียนรู้ไปแล้ว (ชัยพร วิชชาวุธ, 2551) และเพื่อก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่างๆ น้อยลงควรเว้นช่วงเวลาในการสอบซ้ำห่างกันอย่างน้อย 2 สัปดาห์เพราะความเคยชินในการทำแบบทดสอบจะทำให้ค่าสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้งสองกลุ่มสูง

ประสาธ อิศรปรีดา (2553) กล่าวถึงความคงทนในการเรียนรู้ว่า หมายถึง การรักษาไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการเรียนรู้ให้คงอยู่ต่อไป นอกจากนั้นการปรับปรุงประสิทธิภาพในการจำก็มีอยู่หลายวิธีด้วยกัน ที่สำคัญได้แก่

1. การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่มีความหมาย
2. การทบทวนการอ่าน หรือการท่องอยู่เสมอ
3. หลีกเลี่ยงไม่ให้มีผลการเรียนรู้ที่อื่นสอดแทรก ซึ่งจะเป็อุปสรรคต่อการจดจำหรือเกิดการจดจำสับสนขึ้นได้
4. ให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียน วิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากันได้ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำในสิ่งที่เรียนได้นาน หรือมีค่าในการเรียนรู้ได้นานยิ่งขึ้น

ประสาธ อิศรปริดา (2553, น. 13) ได้สรุปผลการทดลองของเอ็บบิงเฮาส์ ที่ศึกษาว่าการลืมเกี่ยวข้องกับเวลาที่ผ่านไปอย่างไร เกิดขึ้นเร็วหรือช้า มากหรือน้อย เป็นสัดส่วนกับเวลาอย่างไรโดยสรุปได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 ช่วงเวลาที่ผ่านไปความจำที่เหลืออยู่และความจำสูญเนื่องจากการลืม

ช่วงเวลาที่ผ่านไป	ความจำที่เหลืออยู่	ความจำสูญเนื่องจากการลืม
20 นาที	58%	42%
1 ชั่วโมง	44%	56%
9 ชั่วโมง	36%	64%
24 ชั่วโมง	34%	66%
2 วัน	28%	72%
6 วัน	25%	75%
30 วัน	21%	79%

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้ คือ ความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียน หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนเป็นเวลา 14 วัน โดยวัดจากข้อสอบวัดความคงทน ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนานกับข้อสอบหลังเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดกลวิธีพหูประสาทสัมผัสและเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ และต่างประเทศ ดังนี้

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

พิชญ์สินี เสถียรธรราดล (2564) วิจัย เรื่อง ความคงทนระยะสั้นในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษตามแนวคิดกลวิธีพหูประสาทสัมผัส ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนผ่านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้พหูประสาทสัมผัส เป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ระยะสั้น t-test เท่ากับ -3.990 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีผลคะแนนทดสอบหลังกิจกรรมการเรียนรู้ที่แสดงถึงพัฒนาการในการจดจำคำศัพท์ที่แตกต่างกัน โดยจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนจำนวน 53 คน มีคะแนนเพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นร้อยละ 80.30 นักเรียนที่ได้คะแนนเท่าเดิม จำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.52) และนักเรียนมีคะแนนลดลงจำนวน 12 คน (ร้อยละ 18.18) ดังนั้น การใช้กลวิธีพหูประสาทสัมผัสในการสอนคำศัพท์ จึงเป็นการสร้างความทรงจำด้านคำศัพท์ผ่านความเพลิดเพลินในการเรียนรู้

จินดารัตน์ วรยศ และวิเชียร อ่างโรตติสกุล (2565) วิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหูประสาทสัมผัส เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหูประสาทสัมผัส เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบไปด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวคิดพหูประสาทสัมผัส 2 ขั้นตอน โดยเชื่อมโยงประสบการณ์ด้วยพหูประสาทสัมผัส การอ่าน กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ $81.75/82.28$ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหูประสาทสัมผัส มีความสามารถในการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

พิรุณรัตน์ ขอนดอก (2563) วิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำภาษาไทย โดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหูสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการความสามารถการอ่านสะกดคำภาพรวมทั้ง 5 ระยะเวลาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหูสัมผัสมีระดับความสามารถในการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับ ดีมาก และความสามารถการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหูสัมผัส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

จุฬาลักษณ์ พัฒนมาศ และพิณพนธ์ คงวิจิตร (2565) วิจัย เรื่อง การพัฒนามโนทัศน์ หลักการใช้ภาษาไทยและความผูกพันในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ แนวคิดเกมมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า 1) มโนทัศน์หลักการใช้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเกมมิฟิเคชันร่วมกับ เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความผูกพันในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดเกมมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นฤมล มิ่งขวัญ และลักขณา สุขใส (2563) วิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยเทคนิค เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ หน่วยการเรียนรู้การออกแบบกราฟิก ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้ เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ หน่วยการเรียนรู้การออกแบบกราฟิก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.89/86.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ หน่วยการเรียนรู้การออกแบบกราฟิก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) ความสามารถในการความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ หน่วยการเรียนรู้ การออกแบบกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลักษณ์ พัฒนมาศ และพิณพนธ์ คงวิจิตร (2565) วิจัย เรื่อง การพัฒนามโนทัศน์ หลักการใช้ภาษาไทยและความผูกพันในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ แนวคิดเกมมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า 1) มโนทัศน์หลักการใช้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดเกมมิฟิเคชันร่วมกับ เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความผูกพันในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดย ใช้แนวคิดเกมมิฟิเคชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

Seidl, A. H., Indarjit, M., & Borovsky, A. (2023) วิจัย เรื่อง สัมผัสเพื่อเรียนรู้: การป้อนข้อมูลแบบหลายประสาทสัมผัสรองรับการเรียนรู้และประมวลผลคำ ผลการวิจัยพบว่า การประมวลคำมีผลลัพธ์ที่สนับสนุนบัญชีคำ ผ่านประสบการณ์หลายประสาทสัมผัสที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ประสบการณ์หลากหลายทางประสาทสัมผัสอันหลากหลายอาจสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์ทำได้ดีขึ้น

Zairin, S., & Nordin, M. N. (2023) วิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของวิธีการแบบพหุประสาทในการพัฒนาทักษะการอ่านพยางค์แบบเปิดของนักเรียนที่ต้องการการศึกษาพิเศษ (SENS) ผลการวิจัยพบว่า การค้นพบของการศึกษาแสดงให้เห็นการเพิ่มขึ้นของการพัฒนาการอ่านในไตรมาสเปิดในระดับต่างๆ ในช่วงระยะเวลาการศึกษา นัยของการศึกษานี้เปิดโอกาสให้ครูมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการประยุกต์ใช้วิธีการแบบพหุประสาทสัมผัสในเซสชัน PDP กับ SENS สำหรับการเรียนรู้เฉพาะด้านในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษามลายูและวิชาอื่น ๆ

Yigit, F., & Durukan, E. (2023) วิจัย เรื่อง ผลของเทคนิคการช่วยเพื่อนและการเรียนรู้ร่วมกันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยชี้ให้เห็นว่าการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในทางบวกในระดับสูง การเรียนรู้ร่วมกันในเชิงบวกในระดับปานกลาง แต่การปฏิบัติในปัจจุบันของหลักสูตรภาษาตุรกีไม่ได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การเรียนรู้ร่วมกันและการปฏิบัติในปัจจุบันได้รับการสังเกตว่ามีประสิทธิผลในการประกันผลสำเร็จด้านความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอย่างถาวร ในขณะที่การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไม่มี ไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างผลของเทคนิคที่ใช้ในการวิจัยต่อผลสำเร็จด้านความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหรือความคงอยู่ของผลสำเร็จด้านการอ่านจับใจความ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลของการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนรู้ร่วมกัน และการปฏิบัติในปัจจุบันที่มีต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน ในขณะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านความคงอยู่ของเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนซึ่งเป็นผลมาจากเทคนิค (ต่อต้าน) การเรียนรู้ร่วมกัน นักเรียนแสดงความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนและเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

Ezell, H. K., Kohler, F. W., Jarzynka, M., & Strain, P. S. (1992) วิจัย เรื่อง การใช้กระบวนการช่วยเหลือเพื่อนเพื่อสอนกลยุทธ์ความเข้าใจในการอ่าน QAR ให้กับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนปรับปรุงการสร้างคำถามและประสิทธิภาพการตอบคำถามของตนเองอันเป็นผลมาจากการแทรกแซง มาตรการตรวจสอบทางสังคมพบว่าทั้งผู้บริโภคร

(เช่น ครูและนักเรียนที่เข้าร่วม) และผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกตอบสนองเชิงบวกต่อการแทรกแซง และผลกระทบของมัน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ และต่างประเทศ สรุปได้ว่า งานวิจัยชี้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ สามารถทำได้โดยการนำเสนอกิจกรรม หรือสถานการณ์ที่สร้างความชัดเจนและเกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่ต้องการเรียนรู้ ต้องสร้างสถานการณ์ หรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่ต้องการเรียนรู้ในทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่นการสร้างศิลปะสัมพันธ์ที่ใช้คำศัพท์ การเล่าเรื่องที่มีคำศัพท์ต่าง ๆ หรือการจัดกิจกรรมที่ใช้คำศัพท์เป็นส่วนประกอบ พร้อมทั้งให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือคู่และมีการแลกเปลี่ยนคำศัพท์ ภาษาไทย ผ่านการสนทนา การอธิบายหรือการใช้ประโยคต่างๆ โดยเพื่อนร่วมเรียนสามารถช่วยเหลือ ในการเข้าใจคำศัพท์ และให้คำอธิบายเพิ่มเติมหรือตัวอย่างที่ช่วยในการจดจำ

ร่างกระบวนการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานตามแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างร่างการพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย สันเคราะห์จากแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ (2553) โดยมีร่างกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบดังนี้

6.1 แนวคิด

กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย มีพื้นฐานมาจากแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส เป็นแนวคิดที่ใช้การให้ประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านทางประสาทสัมผัสหลายช่องทาง เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและความจดจำที่ดีขึ้น ในกรณีของการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน การใช้เพื่อนร่วมเรียนเป็นตัวช่วยในกระบวนการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และช่วยกันในการเข้าใจและนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ ดังนั้น เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

6.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย สันเคราะห์จากแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มี 4 ขั้นตอนประกอบด้วย

- ขั้นตอนที่ 1 สำรวจคำศัพท์ (Survey)
- ขั้นตอนที่ 2 จดจำคำศัพท์ (Memorize)
- ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active)
- ขั้นตอนที่ 4 เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)

กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย สันเคราะห์จากแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปได้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่ต้องการความพยายามและปฏิบัติเพื่อปรับปรุงทักษะภาษาผ่านการอ่านอย่างสม่ำเสมอ การศึกษาเนื้อหาที่สนใจ การใช้พจนานุกรมและเว็บไซต์ออนไลน์ และฝึกเขียนและพูดไปพร้อมกัน

6.3 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

6.3.1 การเพิ่มความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทย: การท่องศัพท์ช่วยเพิ่มคำศัพท์ใหม่ในภาษาไทย และช่วยให้นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เหล่านั้นในประโยคและสื่อสารได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

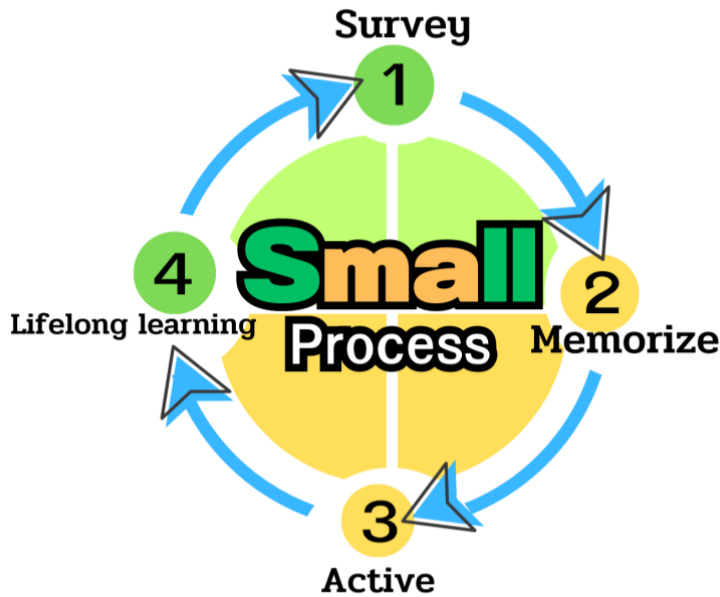
6.3.2 การพัฒนาทักษะการอ่านและการฟัง: การท่องศัพท์ภาษาไทยช่วยในการเพิ่มคำศัพท์ที่เป็นส่วนประกอบของข้อความหรือบทความที่นักเรียนอ่านหรือฟัง ทำให้สามารถเข้าใจและตีความเนื้อหาได้ดีขึ้น

6.3.3 การเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร: การท่องศัพท์ภาษาไทยช่วยเพิ่มความเข้าใจในการสื่อสารในภาษาไทย ทำให้นักเรียนมั่นใจและสามารถแสดงความคิดเห็นและอธิบายเรื่องราวในภาษาไทยได้อย่างชัดเจน

6.3.4 การเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อ: การท่องศัพท์ภาษาไทยช่วยเตรียมพร้อมให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อในระดับการศึกษาสูงต่อไป เช่น การเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่ใช้ภาษา

1. การให้ประสบการณ์ทางการได้ยิน
2. การให้ประสบการณ์ทางการมองเห็น
3. การให้ประสบการณ์ทางการสัมผัส

1. การสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกัน
2. การส่งเสริมความกระตือรือร้นของการเรียนรู้
3. การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง
4. การสร้างพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกัน

1. การแลกเปลี่ยนความรู้
2. การทำงานกลุ่ม
3. การจับคู่ซ่อมเสริม
4. การส่งเสริมการเรียนรู้เป็นนิสัย

1. การทำกิจกรรมแบบเกม
2. การนำเสนอความรู้
3. การแบ่งปันความรู้
4. การตรวจสอบความถูกต้อง

ภาพประกอบ 4 กระบวนการเรียนรู้สมอลล์

บทที่ 3

วิธีการพัฒนานวัตกรรม

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ใช้ระเบียบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) แผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดหลังการทดลอง (The Single Group, Posttest) ขั้นตอนการวิจัยมี 2 ระยะ สามารถสรุปลำดับขั้นตอน และความสัมพันธ์ได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

1. การสังเคราะห์แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน
2. การสังเคราะห์ร่างรูปแบบกระบวนการเรียนรู้
3. การพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การหาคุนภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 2 การทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

1. การนำกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ไปใช้สำหรับการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
2. วิเคราะห์ผลการทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
 - 2.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายตามเกณฑ์ 80/80
 - 2.2 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
 - 2.3 ความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
 - 2.4 ความพึงพอใจของนักเรียน
 - 2.5 ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ระยะที่ 1 การสังเคราะห์แนวคิดเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

1. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1.1 รวบรวมสำรวจหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน จากนักวิชาการในประเทศ และต่างประเทศ

1.2 ศึกษาหลักการของการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ตามแนวคิดของจันทรานี สงวนนาม (2545), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546), สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546), ปิยนุช ทองพรม (2550) และกระทรวงศึกษาธิการ (2553) โดยมีองค์ประกอบของกระบวนการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิด 2) แนวทางการจัดการเรียนรู้ และ 3) ผลที่เกิดกับผู้เรียน

1.3 การสังเคราะห์ร่างการพัฒนาระบบการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย จากการสังเคราะห์แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน โดยนำข้อมูลมาจากระยะที่ 1 มาয়กรสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีพหุประสาทสัมผัส แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยร่างองค์ประกอบตามตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ (2553) โดยมีร่างกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1.3.1 แนวคิด

1.3.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้

1.3.3 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

1.4 สร้างแผนดำเนินงานตามกระบวนการเรียนรู้ โดยกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุในกระบวนการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมและวิธีการที่เหมาะสมในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทำการประเมินความรู้และความเข้าใจของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และใช้ข้อมูลที่ได้รับเพื่อปรับปรุงแผนการเรียนรู้ในอนาคต อาจเป็นการเพิ่มเนื้อหาเพิ่มเติม, การใช้เครื่องมือการเรียนรู้ที่เหมาะสมมากขึ้น หรือการปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

1.5 การตรวจสอบสร้างร่างกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ดังนี้

1.5.1 ตรวจสอบคุณภาพด้านความถูกต้อง ความชัดเจน และความเป็นได้ของร่างกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย จากการ

สังเคราะห์แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน พร้อมทั้งคู่มือการนำรูปแบบไปใช้ โดยผู้อำนวยการโรงเรียน ได้แก่ นางเคลือวัลย์ ตลอดพงษ์

1.5.1 ปรับปรุงร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้พร้อมทั้งคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียน

1.6 ตรวจสอบคุณภาพและความเป็นไปได้ของร่างกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย จากการสังเคราะห์แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้บริบทของโรงเรียน ด้านระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษาด้านการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ ด้านการสอนภาษาไทย และด้านการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 5 คน เพื่อประเมินคุณภาพของกระบวนการเรียนรู้ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความชัดเจน ความเป็นไปได้ของรูปแบบกับกรอบแนวคิดทฤษฎีสนับสนุนและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ โดยใช้เครื่องมือ แบบบันทึกข้อคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบคำถามปลายเปิดและแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแบบการตรวจสอบรายการแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีคุณภาพและความเหมาะสม ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 – 5.00 คะแนน มีค่าเท่ากับ มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 คะแนน มีค่าเท่ากับ มีคุณภาพและเหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 คะแนน มีค่าเท่ากับ มีคุณภาพและเหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 คะแนน มีค่าเท่ากับ มีคุณภาพและเหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 คะแนน มีค่าเท่ากับ มีคุณภาพและเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพและความเหมาะสมมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์พิจารณายอมรับว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้

จากผลการประเมินความเหมาะสมของร่างกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัย ได้ปรับปรุงร่างกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย จากการสังเคราะห์แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า กระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสมเป็นไปได้ในการจัดการเรียนรู้ และผลการประเมินร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .14 มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมาก และผู้วิจัยได้ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะผู้ประเมิน เรียกกระบวนการนี้ว่า กระบวนการเรียนรู้สมอลล์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เก็บรวบรวมข้อมูลแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส จากเอกสาร ตำรา และบทความ

2.2 เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน จากเอกสาร ตำรา และบทความ

3. การจัดกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ และสังเคราะห์หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัสและเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน จากนักวิชาการในประเทศ และต่างประเทศ

3.2 ประมวลหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน แล้ววิเคราะห์ร่างกระบวนการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิด 2) แนวทางการจัดการเรียนรู้ และ 3) ผลที่เกิดกับผู้เรียน โดยการใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analytics) และผังมโนทัศน์ (Mind Map)

4. การพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

4.3 แบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบหลังเรียนฯ

4.4 แบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

5.1.1 ศึกษาเอกสารกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับแผนดำเนินกิจกรรมการสอนภาษา คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์นำมาใช้ในการเขียนแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ

5.1.2 กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ โดยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1.3 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา สาระสำคัญ และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้

5.1.4 เขียนแผนดำเนินกิจกรรมการสอนภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

5.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อพิจารณาตรวจสอบให้คำแนะนำ ในส่วนที่บกพร่อง ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ความเหมาะสมของภาษา ความครอบคลุมและความถูกต้องของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินครั้งละแผน

5.1.7 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความเหมาะสม ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง องค์กรประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง องค์กรประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง องค์กรประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง องค์กรประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง องค์กรประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

แล้วหาค่าเฉลี่ยจากผลรวมของคะแนนทั้งหมด โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด, 2537)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมน้อยที่สุด

5.1.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญนำแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์เป็นฉบับจริงแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

5.1.9 จากผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) นี้ มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ และผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .13 มีมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด

5.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

5.2.1 ศึกษาเอกสารกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หนังสือเรียน คู่มือครูภาษาไทย

5.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

5.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 50 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

5.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะครูร่วมกันพิจารณาตรวจสอบให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม และจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.2.5 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินจำนวน 50 ข้อ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม และจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาคำนวณหาค่า IOC ซึ่งค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยคะแนนการพิจารณาความสอดคล้อง เป็นดังนี้

ให้ +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

5.2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์เป็นฉบับจริง แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

5.3 แบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบหลังเรียนฯ

5.3.1 ศึกษาเอกสารกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หนังสือเรียน คู่มือครูภาษาไทย

5.3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับ แบบทดสอบหลังเรียนฯ

5.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบ หลังเรียนฯ เพื่อใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 50 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้ คะแนน ดังนี้

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

5.3.4 นำแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบ หลังเรียนฯ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะครูร่วมกันพิจารณาตรวจสอบให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.3.5 นำแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบ หลังเรียนฯ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินจำนวน 50 ข้อ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผล การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม และจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาคำนวณหาค่า IOC ซึ่งค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ โดยคะแนนการ พิจารณาความสอดคล้อง เป็นดังนี้

ให้ +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้

5.3.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับ แบบทดสอบหลังเรียนฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์เป็นฉบับจริง แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

5.4 แบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์จำนวน 10 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

5.4.1 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจแบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

5.4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จากหนังสือการสร้างเครื่องมือในการวิจัยของบุญชม ศรีสะอาด (2537)

5.4.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มุ่งวัดความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 10 ข้อ ต้องการจরিจ 10 ข้อ เสนอคณะครูและผู้อำนวยการปรึกษาดูตรวจสอบเบื้องต้นเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้ 4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้ 2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

5.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม และ ความเที่ยงตรง (Valid) ของแบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

5.4.5 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าดัชนี ความสอดคล้องของข้อคำถาม และความเที่ยงตรงโดยใช้ สูตร IOC เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ถึง 1.00 เป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรง

5.4.6 จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเพื่อใช้เป็นแบบสอบถามในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

ระยะที่ 2 การทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

1. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1.1 ผู้วิจัยเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 20 ชั่วโมง ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่ออนุมัติใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ รวม 20 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 พร้อมทั้งสังเกตพฤติกรรม ข้อคำถาม และการแก่นงานให้นักเรียน ทั้งนี้ระยะเวลาดำเนินการนี้ไม่รวมกับการให้ความรู้เบื้องต้น แล้วประเมินความสามารถหลังเรียนตามแนวทางของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ระบุไว้

1.3 หลังเสร็จสิ้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

1.4 ผู้เรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จำนวน 10 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.4 เมื่อผ่านไป 14 วัน ทดสอบซ้ำด้วยแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบหลังเรียนฯ เพื่อวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

1.4 นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ และการวิเคราะห์เชิงพรรณนาจากนั้นจึงสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

3.3 แบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบหลังเรียนฯ

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

4. การจัดการกระทำ และวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายตามเกณฑ์ 80/80

4.2 วิเคราะห์หาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

4.3 วิเคราะห์หาความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

4.4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

4.5 การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายตามเกณฑ์ 80/80 ใช้สูตรที่ใช้ในการหาค่าประสิทธิภาพ คำนวณตามวิธีของเว็บบ (Web) จากสูตรของเพชฌัญญู กิจระการ (2544)

5.2 วิเคราะห์หาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ One sample T-test

5.3 วิเคราะห์หาความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ One sample T-test

5.4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคน
Σ	แทน	คะแนนรวม
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการในแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ในแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
t	แทน	สถิติทดสอบที (t-test)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
P	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่เกิดขึ้น

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการการสังเคราะห์แนวคิดเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

2.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายตามเกณฑ์ 80/80

2.2 วิเคราะห์หาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

2.3 วิเคราะห์หาความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

2.4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

2.5 การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการการสังเคราะห์แนวคิดเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส สรุปได้ว่า กลวิธีพหุประสาทสัมผัส เป็นการใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ ผ่านระบบประสาทเป็นระบบในร่างกายที่ช่วยให้เราเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ บางครั้งใช้ประสาทสัมผัสมากกว่าหนึ่งเพื่อเรียนรู้บางสิ่ง เช่น การใช้การได้ยินและการมองเห็น จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส สามารถสังเคราะห์ ขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ของแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส ได้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การสำรวจคำศัพท์ (Survey) และ 2) การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปได้ว่า เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านเพื่อนช่วยเหลือเพื่อนด้วยการแบ่งปันสิ่งที่รู้ให้กันและกัน คือ คนเก่งช่วยคนอ่อน คนที่เข้าใจสอนคนที่ไม่เข้าใจ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ ประเมินผลสามารถสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ของแนวคิดเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ได้ 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การจดจำคำศัพท์ (Memorize) และ 2) กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active)

การวิเคราะห์การพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานตามแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างร่างการพัฒนากระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ (2553) โดยมีร่างกระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

6.1 แนวคิด

กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีพื้นฐานมาจากแนวคิดทฤษฎีพหุประสาทสัมผัส เป็นแนวคิดที่ใช้การให้ประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านทางประสาทสัมผัสหลายช่องทาง เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและความจดจำที่ดีขึ้น ในกรณีของการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน การใช้เพื่อนร่วมเรียนเป็นตัวช่วยในกระบวนการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และช่วยกันในการเข้าใจและนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ ดังนั้น เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบ 5 ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้สมอลล์

6.2 แนวทางการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- ขั้นตอนที่ 1 สำรวจคำศัพท์ (Survey)
- ขั้นตอนที่ 2 จดจำคำศัพท์ (Memorize)
- ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active)
- ขั้นตอนที่ 4 เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)

กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปได้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่ต้องการความพยายามและปฏิบัติเพื่อปรับปรุงทักษะภาษาผ่านการอ่านอย่างสม่ำเสมอ การศึกษาเนื้อหาที่สนใจ การใช้พจนานุกรมและเว็บไซต์ออนไลน์ และฝึกเขียนและพูดไปพร้อมกัน

ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตาราง 3 ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้สมอลล์

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจคำศัพท์ (Survey)	
บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	การดำเนินกิจกรรม
ครูผู้สอน	วิเคราะห์ความถี่ของคำศัพท์ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ จากแบบทดสอบ RT และ O-NET แล้วจัดทำบัญชีคำศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อพิจารณาตรวจสอบให้คำแนะนำ ในส่วนที่บกพร่อง ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น เก่ง กลาง อ่อน
นักเรียน	1) อ่านและฟังคำศัพท์: เริ่มต้นด้วยการอ่านและฟังคำศัพท์เพื่อให้รู้จัก และเข้าใจคำศัพท์นั้น ๆ ได้ในบริบทต่าง ๆ จากแบบเรียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 1 สํารวจคำศัพท์ (Survey)	
บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	การดำเนินกิจกรรม
	<p>2) วิเคราะห์คำศัพท์: วิเคราะห์คำศัพท์เพื่อเข้าใจส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำ อาทิเช่น คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ เป็นต้น และประโยคที่ใช้คำศัพท์นี้จากแบบเรียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษในชั้นเรียน</p> <p>3) อ่านคำศัพท์ในบริบท: อ่านคำศัพท์ในบทความ หนังสือ บทเรียน หรือบทสนทนา เพื่อเห็นคำศัพท์ที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ และเข้าใจวิธีการใช้คำนั้น ๆ จากแบบเรียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษในชั้นเรียน</p> <p>4) จัดบันทึกคำศัพท์: จัดบันทึกคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยลงในสมุดหรือบันทึกไว้เพื่อทบทวนและฝึกความจำคำศัพท์ได้ในภายหลัง จากแบบเรียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษในชั้นเรียน</p> <p>5) ฝึกการใช้คำศัพท์: ใช้คำศัพท์ในประโยคของตนเอง หรือสร้างประโยคที่ใช้คำศัพท์นั้น ๆ และฝึกพูด ฟัง อ่าน และเขียนด้วยคำศัพท์นั้น จากแบบเรียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษในชั้นเรียน</p>
ขั้นตอนที่ 2 จัดจำคำศัพท์ (Memorize)	
บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	การดำเนินกิจกรรม
ครูผู้สอน	<p>ครูผู้สอนพัฒนากิจกรรม และเกมเพื่อส่งเสริมให้จัดจำคำศัพท์ภาษาไทยประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ภาพ และคำ (Flashcard) 2) เกมเขียนกระดาน (Board Race) 3) เกม Hangman
นักเรียน	<p>1) จัดบันทึกคำศัพท์: จัดบันทึกคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยลงในสมุดหรือบันทึกไว้เพื่อทบทวนและฝึกความจำคำศัพท์ได้ในภายหลัง จากแบบเรียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษในชั้นเรียน</p> <p>2) ฝึกการใช้คำศัพท์: ใช้คำศัพท์ในประโยคของตนเอง หรือสร้างประโยคที่ใช้คำศัพท์นั้น ๆ และฝึกพูด ฟัง อ่าน และเขียนด้วยคำศัพท์นั้น จากแบบเรียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษในชั้นเรียน</p>

ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active)	
บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	การดำเนินกิจกรรม
ครูผู้สอน	ครูผู้สอนตรวจสอบการนำเสนอผ่านการเขียน การอ่าน และการสะกดคำของผู้นำที่เป็นตัวแทนพาเพื่อนฝึกอ่าน และการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
นักเรียน	นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) พร้อมกันนั้นมีกิจกรรมเพิ่มเวลารู้ในช่วงเช้าดังนี้ ภาคเช้า (ทุกชั้นเรียน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1: สะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2: ภาษาไทยคนละคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3: คำสุภาพภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4: คำศัพท์ภาษาไทยน่ารู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5: ประโยคภาษาไทยน่ารู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6: คำศัพท์อ่านยากภาษาไทยน่ารู้
ขั้นตอนที่ 4 เรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)	
บทบาทผู้เกี่ยวข้อง	การดำเนินกิจกรรม
ครูผู้สอน	ครูผู้สอนติดตามบัตรคำในบริเวณที่นักเรียนสังเกตเห็น และผ่านสายตาได้ง่าย
นักเรียน	นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์จากสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน และภายในโรงเรียน โดยเชื่อมโยงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น ในกรณีของสิ่งแวดล้อมทางน้ำ นักเรียนอาจเชื่อมโยงคำศัพท์เชิงนิเวศ เช่น ทะเล บึง ภูเขา หรือคำศัพท์ทางชีววิทยา เช่น ปลา สัตว์น้ำ ฯลฯ

กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปได้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่ต้องการความพยายามและปฏิบัติเพื่อปรับปรุงทักษะภาษา

ผ่านการอ่านอย่างสม่ำเสมอ การศึกษาเนื้อหาที่สนใจ การใช้พจนานุกรมและเว็บไซต์ออนไลน์ และฝึกเขียนและพูดไปพร้อมกัน

6.3 ผลที่เกิดกับผู้เรียน

6.3.1 การเพิ่มความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย: การท่องศัพท์ช่วยเพิ่มคำศัพท์ใหม่ในภาษาอังกฤษ และภาษาไทย และช่วยให้นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เหล่านั้นในประโยคและสื่อสารได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

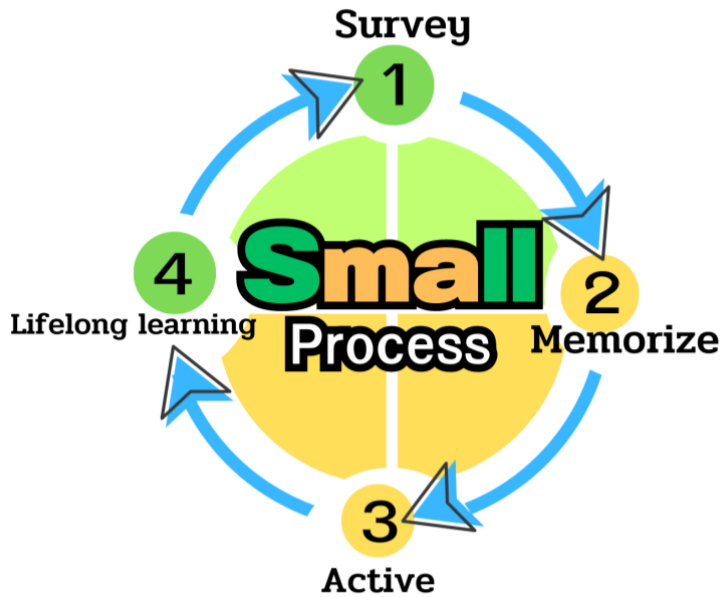
6.3.2 การพัฒนาทักษะการอ่านและการฟัง: การท่องศัพท์ภาษาอังกฤษช่วยในการเพิ่มคำศัพท์ที่เป็นส่วนประกอบของข้อความหรือบทความที่นักเรียนอ่านหรือฟัง ทำให้สามารถเข้าใจและตีความเนื้อหาได้ดีขึ้น

6.3.3 การเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร: การท่องศัพท์ภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มความเข้าใจในการสื่อสารในภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมั่นใจและสามารถแสดงความคิดเห็นและอธิบายเรื่องราวในภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน

6.3.4 การเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อ: การท่องศัพท์ภาษาอังกฤษช่วยเตรียมพร้อมให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อในระดับการศึกษาสูงต่อไป เช่น การเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่ใช้ภาษา

1. การให้ประสบการณ์ทางการได้ยิน
2. การให้ประสบการณ์ทางการมองเห็น
3. การให้ประสบการณ์ทางการสัมผัส

1. การสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกัน
2. การส่งเสริมความกระตือรือร้นของการเรียนรู้
3. การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง
4. การสร้างพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกัน

1. การแลกเปลี่ยนความรู้
2. การทำงานกลุ่ม
3. การจับคู่ซ่อมเสริม
4. การส่งเสริมการเรียนรู้เป็นนิสัย

1. การทำกิจกรรมแบบเกม
2. การนำเสนอความรู้
3. การแบ่งปันความรู้
4. การตรวจสอบความถูกต้อง

ภาพประกอบ 6 กระบวนการเรียนรู้สมอลล์

ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 การวิเคราะห์ผลการประเมินกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านการสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์				
1	ที่มาของกิจกรรมเหมาะสม	4.6	0.49	มากที่สุด
2	การวางขั้นตอนกิจกรรมเหมาะสม	5	0.00	มากที่สุด
3	ลักษณะของกิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมการเรียนรู้	4.8	0.40	มากที่สุด
4	การผสมผสานระหว่างแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีความเหมาะสม	4.8	0.40	มากที่สุด
5	การลำดับขั้นตอนเป็นไปตามหลักการหรือทฤษฎีการเรียนรู้	5	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.84	0.15	มากที่สุด
ด้านลักษณะของกระบวนการจัดการเรียนรู้				
6	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนได้ร่วมมือกันในการทำงาน	4.8	0.4	มากที่สุด
7	ลักษณะของกิจกรรมสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน	5	0	มากที่สุด
8	สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.8	0.4	มากที่สุด
9	การประเมินในชั้นกิจกรรมมีความเหมาะสม	5	0	มากที่สุด
10	กิจกรรมแต่ละขั้นเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาภาษาไทย	4.8	0.4	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.88	0.16	มากที่สุด
รวม		48.6	-	-
เฉลี่ย		4.86	0.14	มากที่สุด

จากตาราง 4 การวิเคราะห์ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านพบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$) ส่วนรายด้าน พบว่า กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการ

เรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย มีความเหมาะสมด้านลักษณะของกระบวนการจัดการเรียนรู้มากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$) รองลงมา คือ ด้านการสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

2.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายตามเกณฑ์ 80/80 ดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ($n = 20$)

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน										รวม	ผลการสอบหลังเรียน
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
คะแนนเต็ม	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	400	50
กลุ่มเป้าหมาย	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20		
คะแนนรวมทุกคน	663	671	664	642	680	684	691	682	631	660	6,668	885
คะแนนเฉลี่ย	33.15	33.55	33.20	32.10	34.00	34.20	34.55	34.10	31.55	33.00	333.40	44.25
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	82.88	83.88	83.00	80.25	85.00	85.50	86.38	85.25	78.88	82.50	83.35	88.50
E_1/E_2	83.35										88.50	

จากตาราง 5 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.35 /88.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 วิเคราะห์หาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

เลขที่	หลังเรียน		เกณฑ์ร้อยละ 80	
	คะแนน (50)	ร้อยละ (80)	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
1	47	94	1	0
2	36	72	0	1
3	48	96	1	0
4	43	86	1	0
5	36	72	0	1
6	34	68	0	1
7	37	74	0	1
8	43	86	1	0
9	40	80	0	1
10	49	98	1	0
11	48	96	1	0
12	48	96	1	0
13	47	94	1	0
14	48	96	1	0
15	47	94	1	0
16	46	92	1	0
17	40	80	0	1
18	48	96	1	0
19	50	100	1	0
20	50	100	1	0
รวมร้อยละ			14	6

จากตารางที่ 6 พบว่า ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนน้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ตาราง 7 การทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

สภาพการณ์	N	คะแนนเต็ม	ร้อยละ 80	Mean	S.D.	t	p
หลังเรียน	20	50	14	44.25	5.22	3.64*	.001

*P<มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 วิเคราะห์หาความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

ตาราง 8 การเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนทันที และหลังเรียนผ่านไป 14 วัน

เลขที่	คะแนนหลังเรียนทันที	หลังเรียนผ่านไป 14 วัน
1	47	45
2	36	40
3	48	45
4	43	41
5	36	42
6	34	42
7	37	46
8	43	43
9	40	41
10	49	45
11	48	47

เลขที่	คะแนนหลังเรียนทันที	หลังเรียนผ่านไป 14 วัน
12	48	46
13	47	44
14	48	45
15	47	47
16	46	47
17	40	46
18	48	44
19	50	49
20	50	48
ผลรวม	885	893
ค่าเฉลี่ย	44.25	44.65
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.22	2.50
ร้อยละ	88.5	89.3

ตาราง 9 การทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ มีความคงทนหลังการสอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

สภาพการณ์	N	คะแนนเต็ม	ร้อยละ 80	Mean	S.D.	t	p
หลังเรียน	20	50	14	44.25	5.22	-.44	.001
ผ่านไป 14 วัน	20	50	19	44.65	2.50		

*P<มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 พบว่า ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 88.50 และหลังเรียนผ่านไป 14 วัน มีความทรงจำที่เหลืออยู่คิดเป็นร้อยละ 89.30 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนผ่านไป 14 วัน สูงกว่าหลังเรียนทันที การทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จึงมีความคงทนหลังการสอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

2.4 วิเคราะห์หาความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ตาราง 10 การวิเคราะห์หาความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ข้อที่	รายการประเมิน	Mean	S.D.	ระดับ
1	ฉันรู้สึกชอบกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้	4.22	0.97	มาก
2	ฉันรู้สึกชอบบรรยากาศการเรียนรู้ในครั้งนี้	4.44	0.53	มาก
3	ฉันรู้สึกชอบการแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน	4.33	0.87	มาก
4	ฉันรู้สึกชอบกิจกรรมการสอน	3.56	0.73	มาก
5	ฉันรู้สึกว่ากิจกรรมการสอนมีประโยชน์	4.56	0.73	มากที่สุด
6	ฉันรู้สึกชอบกิจกรรมการสอนของคุณครู	4.11	1.05	มาก
7	ฉันรู้สึกชอบลำดับ และขั้นตอนการสอนของคุณครู	4.89	0.33	มากที่สุด
8	ฉันรู้สึกชอบวิธีการแก้ไข และปรับปรุงที่คุณครูให้คำแนะนำ	4.67	0.50	มากที่สุด
9	ฉันรู้สึกชอบการอ่าน และการเขียนของตนเอง	3.67	0.87	มาก
10	เมื่อเรียนเสร็จ ฉันรู้สึกมั่นใจที่จะนำเสนอให้เพื่อนอ่าน	3.89	0.60	มาก
ความพึงพอใจภาพรวม		4.23	0.43	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ มีความพึงพอใจภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2.5 การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

2.5.1 ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา

การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา เก็บข้อมูลจากการอภิปรายแบบกลุ่มในวงประชุมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ((Professional Learning Community: PLC) ในทุกวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 – 16.30 ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 มีผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ดังนี้

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยเพิ่มคุณภาพการศึกษา สถานศึกษา อาจพัฒนาแผนการเรียนการสอนและเนื้อหาการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มคุณภาพในการให้ความรู้และทักษะที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน การใช้เทคโนโลยีและวิทยาการที่เชี่ยวชาญอาจช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น”

บุคลากรคนที่ 1

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สนับสนุนในด้านการเรียนรู้สถานศึกษาอาจ จัดหาหรือพัฒนาโครงการสนับสนุนนักเรียนในด้านการเรียนรู้ เช่น การเตรียมความพร้อมในการทำงานหลังจบการศึกษา การเปิดโอกาสในการฝึกงาน หรือการให้คำแนะนำในการเลือกสาขาที่เหมาะสมตามความสนใจและความสามารถของนักเรียน”

บุคลากรคนที่ 2

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ สถานศึกษาอาจสร้างสภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์และให้กำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยัง สร้างพื้นที่เพื่อกิจกรรมทางวิชาการและนันทนาการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน”

บุคลากรคนที่ 3

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ส่งเสริมความเข้าใจและรับฟัง การพัฒนา เพื่อนช่วยเพื่อนอาจช่วยส่งเสริมความเข้าใจและรับฟังในกลุ่มนักเรียน นักเรียนที่เรียนรู้จาก ประสบการณ์และความคิดของผู้อื่นสามารถเสริมสร้างความรู้และทักษะของกันและกันอย่างมี ประสิทธิภาพ”

บุคลากรคนที่ 4

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สำรวจและปรับปรุง สถานศึกษาอาจ ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นจากนักเรียน ครู และผู้ปกครองเพื่อทราบถึงความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงด้านต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนดียิ่งขึ้น”

บุคลากรคนที่ 5

การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา เก็บข้อมูลจากการอภิปรายแบบกลุ่มในวงประชุมของชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ ((Professional Learning Community: PLC) มีผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเพิ่มคุณภาพการศึกษา 2) การสนับสนุนในด้านการเรียนรู้ สถานศึกษา 3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ 4) การส่งเสริมความเข้าใจและรับฟัง และ 5) การสำรวจและปรับปรุงคุณภาพผู้เรียน

2.5.2 ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน

การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา เก็บข้อมูลจากการอภิปรายแบบกลุ่มในวงประชุมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ((Professional Learning Community: PLC) ในทุกวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 – 16.30 ของภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 มีผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน ดังนี้

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยให้ครูเชี่ยวชาญในการสอนและการพัฒนาทักษะ ครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในการสอนและเข้าใจวิธีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน สามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนุกและมีความหมายขึ้นสำหรับนักเรียน ความเชี่ยวชาญที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นและสอบผ่านเกณฑ์ความรู้ที่มาตราฐานได้ดีขึ้นด้วย”

บุคลากรคนที่ 1

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยให้ครูใช้เทคโนโลยีในการสอน ครูผู้สอนที่สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบวนการสอนอาจเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนุกและน่าน่าสนใจ การใช้เทคโนโลยีสามารถช่วยเสริมสร้างทักษะด้านดิจิทัลและการแก้ปัญหาในนักเรียนอีกด้วย”

บุคลากรคนที่ 2

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยให้ครูส่งเสริมการเรียนรู้และส่วนร่วมของนักเรียน ครูผู้สอนที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และความรับผิดชอบในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียนในระยะยาว”

บุคลากรคนที่ 3

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ พัฒนาครูให้การติดตามและให้คำแนะนำ ครูผู้สอนที่ให้การติดตามและให้คำแนะนำที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาตนเองและรู้ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ได้มากขึ้น”

บุคลากรคนที่ 4

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ส่งเสริมครูให้พัฒนาตนเองของครูผู้สอน ครูผู้สอนที่ต้องการพัฒนาตนเองและไม่หยุดค้นคว้าใหม่ ๆ สามารถเปลี่ยนแปลงและปรับตัวในกระบวนการสอนเพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น”

บุคลากรคนที่ 5

การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา เก็บข้อมูลจากการอภิปรายแบบกลุ่มในวงประชุมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ((Professional Learning Community: PLC) มีผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) ความเชี่ยวชาญในการสอนและการพัฒนาทักษะ 2) การใช้เทคโนโลยีในการสอน 3) การส่งเสริมการเรียนรู้และส่วนร่วมของนักเรียน 4) การให้การติดตามและให้คำแนะนำ และ 5) การพัฒนาตนเองของครูผู้สอน

2.5.3 ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา เก็บข้อมูลจากการอภิปรายแบบกลุ่มในวงประชุมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ((Professional Learning Community: PLC) ในทุกวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 – 16.30 ของ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 มีผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ดังนี้

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ นักเรียนได้เรียนรู้และความรู้ ผู้เรียนที่ได้รับ ผลการพัฒนาที่ดีอาจมีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีความก้าวหน้าในความรู้ที่มาตรฐาน ผลการ เรียนที่ดีขึ้นอาจส่งผลให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและความรู้สึกเป็นอิสระใน การเรียนรู้ต่อไป”

บุคลากรคนที่ 1

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ นักเรียนสามารถมีทักษะที่พัฒนา ผู้เรียน อาจได้พัฒนาทักษะทางสังคม ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ หรือทักษะที่ เกี่ยวข้องกับอาชีพ ผลการพัฒนาในทักษะเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการตัดสินใจและ ปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต”

บุคลากรคนที่ 2

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ นักเรียนมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา ผู้เรียนที่ได้รับ ผลการพัฒนาที่ดีอาจมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและทำความเข้าใจกับสิ่งที่ ซับซ้อน นอกจากนี้ยังมีความเปิดใจที่จะทำทนายตนเองและมีเสน่ห์ในการค้นคว้าเพื่อหาทางเลือกที่ เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา”

บุคลากรคนที่ 3

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้เอง ผู้เรียนที่ ได้รับผลการพัฒนาที่ดีอาจมีทักษะในการเรียนรู้เอง รู้จักจัดการเวลาและทรัพยากรในการเรียนรู้ ทำ ความเข้าใจความถนัดและสิ่งที่ตนเองต้องการในการเรียนรู้ เช่น การศึกษาที่เป็นประโยชน์และ เลือกใช้เครื่องมือการเรียนรู้ที่เหมาะสม”

บุคลากรคนที่ 4

“กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ นักเรียนมีทักษะทางอารมณ์และสังคม ผู้เรียนที่ได้รับผลการพัฒนาที่ดีอาจมีทักษะทางอารมณ์และสังคมที่ดี เช่น การจัดการกับอารมณ์ การสื่อสาร และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสามารถเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียน เติบโตเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ในสังคมและอาชีพในอนาคต”

บุคลากรคนที่ 5

การวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา เก็บข้อมูลจากการอภิปรายแบบกลุ่มในวงประชุมของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ((Professional Learning Community: PLC) มีผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้และความรู้ 2) ทักษะที่พัฒนา 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา 4) ทักษะในการเรียนรู้เอง และ 5) ทักษะทางอารมณ์และสังคม

จากการวิเคราะห์เชิงพรรณนาผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่เกิดขึ้นกับที่ เกิดขึ้นกับสถานศึกษา 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเพิ่มคุณภาพการศึกษา 2) การสนับสนุนในด้านการเรียนรู้สถานศึกษา 3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ 4) การส่งเสริมความเข้าใจและรับฟัง และ 5) การสำรวจและปรับปรุงคุณภาพผู้เรียน ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) ความเชี่ยวชาญในการสอนและการพัฒนาทักษะ 2) การใช้เทคโนโลยีในการสอน 3) การส่งเสริมการเรียนรู้และส่วนร่วมของนักเรียน 4) การให้การติดตามและให้คำแนะนำ และ 5) การพัฒนาตนเองของครูผู้สอน ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้และความรู้ 2) ทักษะที่พัฒนา 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา 4) ทักษะในการเรียนรู้เอง และ 5) ทักษะทางอารมณ์และสังคม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ มีการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
 - 2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
 - 2.2 เพื่อศึกษาความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
 - 2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
 - 2.4 เพื่อศึกษาผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

สรุปผล

1. แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.35 /88.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีผลปรากฏ ดังนี้
 - 2.1 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนน้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 88.50 และหลังเรียน ผ่านไป 14 วัน มีความทรงจำที่เหลืออยู่คิดเป็นร้อยละ 89.30 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการ เรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนผ่านไป 14 วัน สูงกว่าหลังเรียนทันที การทดสอบสมมติฐานความสามารถใน การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จึงมีความคงทนหลังการ สอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

2.3 ความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ มีความพึงพอใจภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2.4 การศึกษาผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน มีผลการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่เกิดขึ้นกับที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การ เพิ่มคุณภาพการศึกษา 2) การสนับสนุนในด้านการเรียนรู้สถานศึกษา 3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสมในการเรียนรู้ 4) การส่งเสริมความเข้าใจและรับฟัง และ 5) การสำรวจและปรับปรุงคุณภาพ ผู้เรียน ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) ความเชี่ยวชาญในการสอน และการพัฒนาทักษะ 2) การใช้เทคโนโลยีในการสอน 3) การส่งเสริมการเรียนรู้และมีส่วนร่วมของ นักเรียน 4) การให้การติดตามและให้คำแนะนำ และ 5) การพัฒนาตนเองของครูผู้สอน ผลการพัฒนา ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้และความรู้ 2) ทักษะที่พัฒนา 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหา 4) ทักษะในการเรียนรู้เอง และ 5) ทักษะทางอารมณ์และสังคม

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.35 /88.50 สูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) กาเดซี (Ghadesy, 1979) ซึ่งได้มีการใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ และ Candler (1981) ซึ่งว่ากิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการกระจายบทบาทการสอนจากครูไปสู่ผู้เรียนนับว่าเป็นกิจกรรมการ เรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ได้รับความสนใจจากนัก การศึกษาเป็นจำนวนมาก เพราะเทคนิควิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการที่ครูผู้สอนพยายาม เข้าถึงตัวนักเรียนแต่ละคนซึ่งสอดคล้องกับ พิรุณรัตน์ ขอนดอก (2563) วิจัย เรื่อง การพัฒนา ความสามารถการอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส สำหรับ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการความสามารถการอ่านสะกดคำภาพ รวมทั้ง 5 ระยะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัสมีระดับความสามารถในการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับ ดีมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของนฤมล มิ่งขวัญ และลักขณา สุกใส (2563) วิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ หน่วยการเรียนรู้การออกแบบกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ หน่วยการเรียนรู้การออกแบบกราฟิกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.89/86.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 โดยเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยให้ผู้เรียนเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับ Bournemouth University (2002) ที่ระบุว่าวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น คือ การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนา และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับชั้นการศึกษาต่อไปการใช้กิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านไวยากรณ์ และความสามารถด้านการเขียนประโยค

2. ผลการใช้กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีผลปรากฏ ดังนี้

2.1 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนน้อยกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ผลการทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะเทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน Candler (1981) ซึ่งว่ากิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการกระจายบทบาทการสอนจากครูไปสู่ผู้นักเรียนนับว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ได้รับความสนใจจากนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก เพราะเทคนิควิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการที่ครูผู้สอนพยายามเข้าถึงตัวนักเรียนแต่ละคน และการเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) มีการใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ โดยกาเดซี (Ghadesy, 1979) ได้กล่าวว่า การสอนคำศัพท์มีความสำคัญยิ่งกว่าการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพราะว่าคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ก็สามารถจะนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยค เรียงความถ้านักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ ก็จะไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย

เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษน่าสนใจซึ่งสอดคล้องกับ Seidl, A. H., Indarjit, M., & Borovsky, A. (2023) วิจัย เรื่อง สัมผัสเพื่อเรียนรู้: การป้อนข้อมูลแบบหลายประสาทสัมผัสรองรับการเรียนรู้และประมวลผลคำ ผลการวิจัยพบว่า การประมวลผลคำมีผลลัพธ์ที่สนับสนุนบัญชีคำ ผ่านประสบการณ์หลายประสาทสัมผัสที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ประสบการณ์หลากหลายทางประสาทสัมผัสอันหลากหลายอาจสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์ทำได้ดีขึ้น โดยเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยให้ผู้เรียนเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับ Bournemouth University (2002) ที่ระบุว่าวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น คือการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนา

2.2 ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 88.50 และหลังเรียนผ่านไป 14 วัน มีความทรงจำที่เหลืออยู่คิดเป็นร้อยละ 89.30 แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนผ่านไป 14 วัน สูงกว่าหลังเรียนทันที การทดสอบสมมติฐานความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ จึงมีความคงทนหลังการสอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) โดยกาเดซี (Ghadesy, 1979) ซึ่งมีการใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ และ Candler (1981) ซึ่งว่ากิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการกระจายบทบาทการสอนจากครูไปสู่ผู้เรียนนับว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ได้รับความสนใจจากนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก เพราะเทคนิควิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการที่ครูผู้สอนพยายามเข้าถึงตัวนักเรียนแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับ พิชญ์สินี เสถียรธราดล (2564) วิจัย เรื่อง ความคงทนระยะสั้นในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้กิจกรรมคำภาษาอังกฤษตามแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนผ่านกิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้พหุประสาทสัมผัสเป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ระยะสั้น t-test เท่ากับ -3.990 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.01 และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของพิรุณรัตน์ ขอนดอก (2563) วิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการความสามารถอ่านสะกดคำภาพ รวมทั้ง 5 ระยะเวลาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัสมีระดับความสามารถในการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับ ดีมาก โดยเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยให้ผู้เรียน

เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับ Bournemouth University (2002) ที่ระบุว่าวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น คือการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนา และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับชั้นการศึกษาต่อไป

2.3 ความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) โดย กาดเดซี (Ghadesy, 1979) มีการใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ และ Candler (1981) ซึ่งว่ากิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการกระจายบทบาทการสอนจากครูไปสู่ผู้เรียนนับว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ได้รับความสนใจจากนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก เพราะเทคนิควิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการที่ครูผู้สอนพยายามเข้าถึงตัวนักเรียนแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับ Zairin, S., & Nordin, M. N. (2023) วิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของวิธีการแบบพหุประสาทในการพัฒนาทักษะการอ่านพยางค์แบบเปิดของนักเรียนที่ต้องการการศึกษาพิเศษ (SENS) ผลการวิจัยพบว่า การค้นพบของการศึกษาแสดงให้เห็นการเพิ่มขึ้นของการพัฒนาการอ่านในไตรมาสเปิดในระดับต่างๆ ในช่วงระยะเวลาการศึกษา นัยของการศึกษานี้เปิดโอกาสให้ครูมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการประยุกต์ใช้วิธีการแบบพหุประสาทสัมผัสในชั้น PDP กับ SENS สำหรับการเรียนรู้เฉพาะด้านในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาขามลาญและวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยให้ผู้เรียนเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับ Bournemouth University (2002) ที่ระบุว่าวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น คือการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนา และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

2.4 การศึกษาผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน มีผลการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ที่เกิดขึ้นกับที่เกิดขึ้นกับสถานศึกษา 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเพิ่มคุณภาพการศึกษา 2) การสนับสนุนในด้านการเรียนรู้สถานศึกษา 3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ 4) การส่งเสริมความเข้าใจและรับฟัง และ 5) การสำรวจและปรับปรุงคุณภาพผู้เรียน ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) ความเชี่ยวชาญในการสอนและการพัฒนาทักษะ 2) การใช้เทคโนโลยีในการสอน 3) การส่งเสริมการเรียนรู้และมีส่วนร่วมของนักเรียน 4) การให้การติดตามและให้คำแนะนำ และ 5) การพัฒนาตนเองของครูผู้สอน ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้และความรู้ 2) ทักษะที่พัฒนา

3) ความสามารถในการแก้ไขปัญห 4) ทักษะในการเรียนรู้เอง และ 5) ทักษะทางอารมณ์และสังคม อาจเป็นเพราะ กรมวิชาการ (2546) ชี้ว่าการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ว่าการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้งสองฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการสอนของครู และการเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส (Multisensory Learning) โดยกาเดซี (Ghadesy, 1979) การใช้ประสาทสัมผัสมากกว่า 2 อย่างขึ้นไปร่วมกันในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Candler (1981) ชี้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการกระจายบทบาทการสอนจากครูไปสู่ผู้เรียนนับว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ได้รับความสนใจจากนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก เพราะเทคนิควิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการที่ครูผู้สอนพยายามเข้าถึงตัวนักเรียนแต่ละคน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Yigit, F., & Durukan, E. (2023) วิจัย เรื่อง ผลของเทคนิคการช่วยเพื่อนและการเรียนรู้ร่วมกันต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในทางบวกในระดับสูง การเรียนรู้ร่วมกันในเชิงบวกในระดับปานกลาง โดยเฉพาะกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ช่วยให้ผู้เรียนจะมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และช่วยกันในการเข้าใจและนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ ดังนั้น เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ผลจากการศึกษา พบว่า กระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย วิเคราะห์และสังเคราะห์จากแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยส่งผลให้นักเรียนมีส่วนในการพัฒนาทักษะ และความสามารถในการอ่าน ผ่านการช่วยเหลือกันในระดับที่ดีขึ้น สามารถปรับพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน

2. เนื้อหาในกระบวนการเรียนรู้สมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย วิเคราะห์และสังเคราะห์จากแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นได้ซึ่งขึ้นอยู่กับการสร้างกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและความหลากหลายน่าสนใจของกิจกรรม และพฤติกรรมของให้เป็นการสร้างนิสัยของนักเรียนที่ดีขึ้นได้

3. ครูควรศึกษาคู่มือการใช้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ มีการเตรียมเนื้อหา สื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อมและทำความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้

ทุกขั้นตอน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

4. ผู้นำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้สามารถปรับเวลาในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมได้กับบริบทของผู้เรียนที่มีความแตกต่างในประสบการณ์และความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมีพฤติกรรมตามความเหมาะสมของผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้หน้าที่พลเมืองศีลธรรมระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2
พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553). กรุงเทพฯ : ครุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับ.
ปรับปรุง พุทธศักราช 2560). สืบค้นจาก <http://opec.go>.
- กาญจนา พรหมชาว. (2553). การใช้แนวการสอนพหุประสาทสัมผัสเพื่อส่งเสริมความรู้คำศัพท์
และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทรานี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: บิ๊ค พอยท์.
- จินดารัตน์ วรยศ และวิเชียร อ่างรังโสติสกุล. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุ
ประสาทสัมผัส เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
1. วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์ วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 7(1),
87-100.
- จินดารัตน์ วรยศ และวิเชียร อ่างรังโสติสกุล. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุ
ประสาทสัมผัส เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
1. วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์, 7(1).
- จุฬาลักษณ์ พัฒนมาศ และพิณพนธ์ คงวิจิตต์. (2565). การพัฒนามโนทัศน์หลักการใช้ภาษาไทยและ
ความผูกพันในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดเกมมิฟิเค
ชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน. Journal of Education Studies, 50(2), 1-13.
- จุฬาลักษณ์ พัฒนมาศ และพิณพนธ์ คงวิจิตต์. (2565). การพัฒนามโนทัศน์หลักการใช้ภาษาไทยและ
ความผูกพันในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดเกมมิฟิเค
ชันร่วมกับเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน. Journal of Education Studies, 50(2),
EDUCU5002002-13.
- ฉัตรชัย พรหมมารักษ์. (2564). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพหุภาษาโดยใช้ภาษาแม่เป็น
ฐาน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและ การพูด
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. พะเยา: มหาวิทยาลัย
พะเยา.

- เฉลิม ลีสม. (2547). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้วีซีดี ประกอบแบบฝึก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ใน 3 ปี หนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรมของคุรุสภา. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- ชัยพร วิชาวุธ. (2551). ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และคณะ. (2545). การวิจัยเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เมธิทิป.
- เดโช สวานานนท์. (2554). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: โอเดียร์สโตร์.
- ทรงศักดิ์ સાແກ້ວ. (2550). ห้องเรียนธรรมชาติบูรณาการสู่กลุ่มสาระการเรียนรู้. ใน 3 ปี หนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรมของคุรุสภา. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- นฤมล มิ่งขวัญ และลักขณา สุกใส. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ หน่วยการเรียนรู้การออกแบบกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสาร มจร อุบล บริหารศน์, 5(3), 53-64.
- นวลจันทร์ จุฑาทักติกุล. (2558). การเรียนรู้ผ่านพหุประสาทสัมผัส. ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์. 50(0857-2539), 63-68.
- นันทวัน วัฒนมงคลสุข. (2560). เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”. *JOURNAL OF NAKHONRATCHASIMA COLLEGE*, 11(3), 277-287.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- บุญทริก ชี้อัสตย์. (2559). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนตามแนวคิดพหุประสาทสัมผัส เพื่อเสริมสร้างการสำเนียงเสียงพยัญชนะท้าย สำหรับนักเรียนชาวไทยภูเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุษราคัม ศรีจันทร์. (2557). รูปแบบการโค้ชทางปัญญาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูที่ส่งเสริม Metacognition ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปนัดดา กอมณี. (2563). รูปแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและ อภิปัญญาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยประยุกต์ยุทธศาสตร์อภิปัญญา ร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 17(1).
- ประสาธ อิศรปริดา. (2553). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ: กราฟฟิกอาร์ต.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ปิยธิป ไทยเสน. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตรงมาตรา โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*.

- ปิยนุช ทองพรม. (2550). ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในเขต
อำเภอหนองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂).
Journal of Educational Measurement Mahasarakham University, 7, 44-52.
- พิชญ์สินี เสถียรธราดล และคณะ. (2564). ความคงทนระยะสั้นในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้กิจกรรม ค่ายภาษาอังกฤษตามแนวคิดกลวิธีพหู
ประสาทสัมผัส. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ, 28(1), 63-88.
- พิชญ์สินี เสถียรธราดล. (2564). ความคงทนระยะสั้นในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษตามแนวคิดกลวิธีพหูประสาทสัมผัส.
วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 28(1), 63-88.
- พิรุณรัตน์ ขอนดอก. (2563). การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสื่อ
ประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการ
อ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารครูพิบูล คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล
สงคราม, 7(2), 220-231.
- ยาวารี สะอิดี. (2561). การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแบบเพื่อนสอนเพื่อน
ในการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ. สงขลา: หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- โรงเรียนทุ่งกว่าวิทยาคม จังหวัดลำปาง. (2561). แบบฝึกเสริมทักษะการออกเสียงภาษาไทย ชุด
คลินิกรักษ์ภาษา พัฒนาสู่แบบฝึกออนไลน์. ใน *หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรมของครูสภา
ประจำปี 2561*. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (2564). รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิด
วิเคราะห์และเขียน โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning). ใน *หนึ่ง
โรงเรียน หนึ่งนวัตกรรมของครูสภา ประจำปี 2564*. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- โรงเรียนนิคมศิลปอนุสรณ์. (2560). การพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้เทคนิค
การสอนแบบสุระพี 5 ชั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิคมศิลปอนุสรณ์ ปี
การศึกษา 2559. ใน *หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ของครูสภา ประจำปี 2560*. สำนักงาน
เลขาธิการคุรุสภา.
- โรงเรียนบ้านแม่อ่างขา. (2560). สนุกกับการเรียนรู้การอ่าน เขียน ภาษาไทย ด้วยเทคโนโลยีมัลติ
พอยท์. ใน *หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ของครูสภา ประจำปี 2560*. สำนักงานเลขาธิการคุ
รุสภา.

- โรงเรียนบ้านใหม่ (วันครู 2503). (2560). การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา ด้วยรูปแบบ STUDENT. ใน *หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ของคุรุสภา ประจำปี 2560*. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- โรงเรียนบ้านทุ่งเอี้ยงสามัคคี จังหวัดพิษณุโลก. (2564). พัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม. ใน *หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรมของคุรุสภา ประจำปี 2564*. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- โรงเรียนไพฑูริย์ศึกษา. (2560). PUS STEM Modular. ใน *หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ของคุรุสภา ประจำปี 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์. (2556). *หลักการบริหารโรงเรียนโครงการพหุภาษารูปแบบแม่สาย โมเดล (MAESAI MODEL)*. โรงเรียนแม่สาย.
- โรงเรียนวัดอินทนิล จังหวัดพังงา. (2564). ชุดนวัตกรรมบูรณาการเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามรูปแบบTAPU MODEL ด้วยกระบวนการ PLC. ใน *หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ของคุรุสภา ประจำปี 2564*. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- โรงเรียนอนุบาลตาก. (2560). รูปแบบการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และเขียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานการเรียนรู้. ใน *หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม ของคุรุสภา ประจำปี 2560*. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- วรรณพร ศิลาขาว. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกม ประกอบการสอน (ปริญญาธิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ศิธร แสงธนู และคิด พงษ์ทัต. (2541). *คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมประสงค์ แสงอินทร์. (2565). การจัดกิจกรรมแบบบูรณาการการทำงานกับการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีนที่มีทักษะการสื่อสารภาษาไทยและพฤติกรรมการเรียนรู้แตกต่างกัน. *วารสารคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*, 10(1).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2590*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561*. นนทบุรี: 21 เซ็นจูรี.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. (2545). *การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุนทร ปิยะวสันต์ และคณะ (2552)
- สุนทร ปิยะวสันต์ และคณะ. (2552). *การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านชุดพหุภาษาสำหรับผู้เริ่มเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ฝ่ายนโยบายชาติและความสัมพันธ์ข้ามชาติ.
- สมิตรา อังควัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2526. *วิธีการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน (ฉบับปรับปรุง)* กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- เสีี่ยม โตรัตน์. (2524). *พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลีพร ปัญโญ. (2554). *การใช้แนวการสอนพหุประสาทสัมผัสเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- Bernie Trilling and Charles Fadel. (2009). *21st Century Skills: Learning for Life in Our Times*. Jossey-Bass.
- Birsh, J. R. (2005). *Multisensory teaching of basic language skills*. Brookes Publishing Company. PO Box 10624, Baltimore, MD 21285.

- Bournemouth University. (2002). *Peer assisted learning*. Available: <https://www1.bournemouth.ac.uk/students/library/guests-visitor-information/peer-assistedlearning-pal>.
- Braden, R., Clark, D., & Shenker, S. (1994). Integrated services in the internet architecture: an overview.
- Cahit Erdem. (October 2019). Chapter One Introduction to 21st century skills and education. ใน *21st century skills and education*. Cambridge Scholars Publishing.
- Candler, W., Fortuny-Amat, J., & McCarl, B. (1981). The potential role of multilevel programming in agricultural economics. *American Journal of Agricultural Economics*, 63(3), 521-531.
- Dunn, J. (1983). Sibling relationships in early childhood. *Child development*, 787-811.
- Dwyer, D. C., Ringstaff, C., Haymore, J., & Sandholtz, P. D. (1994). Apple classrooms of tomorrow. *Educational leadership*, 51(7), 4-10.
- Ezell, H. K., Kohler, F. W., Jarzynka, M., & Strain, P. S. (1992). Use of peer-assisted procedures to teach QAR reading comprehension strategies to third-grade children. *Education and treatment of children*, 205-227.
- Hall, J. C. (2001). *Mercy, Mercy Me: African-American Culture and the American Sixties*. Oxford University Press.
- Hobbs. (2011). *Multilingual education model construction based on superior cognitive skills of multilingual students*. Doctoral dissertation, Ph. D., University of Phoenix.
- Jensen, A. R. (1998). *The factor*. Westport, CT: Prager.
- JOANNA NIJAKOWSKA. (2008). An Experiment with Direct Multisensory Instruction in Teaching Word Reading and Spelling to Polish Dyslexic Learners of English. ใน *Language Learners with Special Needs: An International Perspective*. USA.
- Liz-Marzán, L. M., & Lado-Touriño, I. (1996). Reduction and stabilization of silver nanoparticles in ethanol by nonionic surfactants. *Langmuir*, 12(15), 3585-3589.
- Lorena Parra G. (2021). THE EFFECTS OF MULTISENSORY APPROACH IN THE DEVELOPMENT OF THE READING COMPREHENSION SKILL. *INTCESS 2021 8th International Conference on Education and Education of Social Sciences*.

- M Ghadessy. (1979). *Frequency Counts, Word Lists and Materials Preparation: A New Approach*. English Language Teaching Forum, 17, 24-27.
- McIntosh, E., & Peck, M. (2005). Multisensory strategies: Lessons and classroom management techniques to reach and teach all learners. Scholastic.
- McIntosh, E., & Peck, M. (2005). Multisensory strategies: Lessons and classroom management techniques to reach and teach all learners. Scholastic.
- McLaughlin. (1998). *The IDEAL Problem-Solving Strategy*. Edmonds: WA Teaching.
- Nada Saad Algrni. (2020). The Effectiveness of Using Multisensory Approach in Enhancing Achievement and Retention of English Vocabulary Amongst Intermediate Female Students with EFL Learning Disabilities . *Journal of Education and Practice*, 11(9).
- Oxford. (1977). *Cooperative Learning, Collaborative Learning and Interaction: Three Communicative Stands in the Language Classroom*. The Modern Language Journal, Volume 81, 443- 456.
- Regnault-Roger, C., & Hamraoui, A. (1995). Fumigant toxic activity and reproductive inhibition induced by monoterpenes on *Acanthoscelides obtectus* (Say)(Coleoptera), a bruchid of kidney bean (*Phaseolus vulgaris* L.). *Journal of Stored Products Research*, 31(4), 291-299.
- Reinert, H. (1976). One picture is worth a thousand words? Not necessarily!. *Modern Language Journal*, 160-168.
- Seidl, A. H., Indarjit, M., & Borovsky, A. (2023). Touch to learn: Multisensory input supports word learning and processing. *Developmental Science*, e13419.
- Sreen Jubran. (2022). USING MULTI SENSORY APPROACH FOR TEACHING ENGLISH SKILLS AND ITS EFFECT ON STUDENTS' ACHIEVEMENT AT JORDANIAN SCHOOLS. *European Scientific Journal*.
- Stewick, E. W. (1972). *Language learning teaching and learning English*.
- Stone, E. M., Fingert, J. H., Alward, W. L., Nguyen, T. D., Polansky, J. R., Sunden, S. L., ... & Sheffield, V. C. (1997). Identification of a gene that causes primary open angle glaucoma. *Science*, 275(5300), 668-670.
- Taylor, R. (1990). Interpretation of the correlation coefficient: a basic review. *Journal of diagnostic medical sonography*, 6(1), 35-39.

- Yiğit, F., & Durukan, E. (2023). Effect of Peer-Assisted and Learning Together Techniques on 6th Grade Students' Reading Comprehension Achievement and Attitudes towards Reading. *International Journal of Education and Literacy Studies*, 11(1), 31-43.
- Yong, E. L., Ghadessy, F., Wang, Q., Mifsud, A., & Ng, S. C. (1998). Androgen receptor transactivation domain and control of spermatogenesis. *Reviews of reproduction*, 3, 141-144.
- Zairin, S., & Nordin, M. N. (2023). The effectiveness of a multisensory approach in improving open syllabic reading skills of special education needs students (SENS). *Special Education [SE]*, 1(1), e0008-e0008.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
3. แบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบหลังเรียนฯ
4. แบบประเมินความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
5. แบบประเมินกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
6. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง คำศัพท์ที่มีอักษรนำ

โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เตรียมพร้อมคำศัพท์ภาษาไทย
เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

อักษรนำ คือ คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวประสมอยู่ในสระเดียวกัน เวลาอ่านให้อ่านออกเสียง พยางค์หลังตามเสียงพยัญชนะตัวที่นำ เช่น หญิง อ่านออกเสียงพยัญชนะ ณ

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 4/1 การอ่านออกเสียงคำในบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

ท 1.1 ป. 5/1 การอ่านออกเสียงคำในบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

ท 1.1 ป. 6/1 การอ่านออกเสียงคำในบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีอักษรนำได้
- 2) นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีอักษรนำได้
- 3) นักเรียนมีมารยาทในการอ่าน และการเขียน

4. สาระการเรียนรู้

- 1) หลักการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีอักษรนำ
- 2) การอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีอักษรนำ
- 3) มารยาทในการอ่าน และการเขียน

5. สมรรถนะสำคัญ

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร
- 2) ความสามารถในการคิด
- 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา

6. คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

แบบฝึกการอ่านประกอบบัญญัติคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

8. กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจคำศัพท์ (Survey)	เวลา 30 นาที
<p>จุดมุ่งหมายของขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การให้ประสบการณ์ทางการได้ยิน 2) การให้ประสบการณ์ทางการมองเห็น 3) การให้ประสบการณ์ทางการสัมผัส 	
<p>สื่อ วัสดุ และอุปกรณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) กระดาษบิงโก 25 ช่อง (ขนาดช่อง 5 x 5) 2) กระดาษเขียนคำศัพท์ 3) กล่องสุ่มคำศัพท์ 	
<p>การดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) นักเรียนนั่งตามกลุ่มที่ครูจัดไว้ให้ โดยในกลุ่มประกอบด้วยเก่ง กลาง อ่อน จากนั้นครูเตรียมพร้อมผู้เรียนด้วยกิจกรรม “บิงโกคำ สำรวจศัพท์” โดยครูแจกกระดาษขนาดเอสี่ให้นักเรียนทุกคน จากนั้นนักเรียนเปิดเอกสารแบบฝึกการอ่านประกอบบัญญัติคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย “แบบฝึกที่ 4.1 ฝึกอ่านคำ จำให้ดี” ครูให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ลงในตารางบิงโกทั้ง 25 ช่อง จนครบ 2) นักเรียนรับกระดาษแผ่นเล็กจากครู แล้วเขียนคำที่ตนเองเลือกจากบัญญัติคำ ลงไปคนละ 5 คำ พร้อมม้วนให้กลม ครูผู้สอนเดินยื่นกล่องกระดาษให้นักเรียนใส่บัตรคำของตนเองลงจนครบทุกคน 3) ครูผู้สอนสุ่มหยิบคำจากกล่องขึ้นมาแล้วคลี่เปิดให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน หากนักเรียนอ่านออกเสียงผิด ให้ครูผู้สอนแนะนำการออกเสียงที่ถูกต้องผ่านการสะกดคำ เมื่อมีคำที่ตรงกันให้นักเรียนกากบาททับคำนั้น 4) นักเรียนคนใดกากบาทแล้วเรียงกันเป็นแถวตามแนวนอน แนวตั้ง หรือแนวทแยงจำนวน 5 กากบาทก่อนจะเป็นผู้ชนะในเกมนี้ โดยจะได้คะแนน จำนวน 10 คะแนน เป็นของกลุ่ม โดยนักเรียนบันทึกลงในหน้าบันทึกคะแนนการร่วมกิจกรรม 	

ขั้นตอนที่ 2 การจดจำคำศัพท์ (Memorize)	เวลา 30 นาที
<p>จุดมุ่งหมายของขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การแลกเปลี่ยนความรู้ 2) การทำงานกลุ่ม 3) การจับคู่ซ่อมเสริม 4) การส่งเสริมการเรียนรู้เป็นนิสัย 	
<p>สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารประกอบการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) แผ่นคำศัพท์ “คำศัพท์ที่มีอักษรนำ” จำนวน 3 คำ 2) กระดาษ A4 3) แบบฝึกชุดที่ 1 ฝึกอ่านคำ 	
<p>การดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ครูผู้สอนนำคำศัพท์ “คำศัพท์ที่มีอักษรนำ” จำนวน 3 คำ ประกอบด้วยคำว่า “หมู” “หอก” และ “หอย” ไปให้นักเรียนสังเกต เทียบกับคำว่า “หู” “หอ” และ “หาย” ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง โดยให้คนที่อ่อนที่สุดในกลุ่มเป็นคนตอบ 2) นักเรียนร่วมกันสรุปประเด็นการอภิปราย และเฉลยคำตอบถึงความแตกต่างของคำ จากนั้นนักเรียนคนที่ตอบถูกแบ่งปันความรู้ ลักษณะการสังเกตของตนเองมาคนละ 2 ข้อ เพื่อให้เพื่อนในห้องเรียนได้รับฟัง 3) นักเรียนรับกระดาษ A4 คนละ 1 แผ่น จากครูผู้สอน แล้วเขียนคำศัพท์ที่คิดว่าเป็น “คำศัพท์ที่มีอักษรนำ” ลงในกระดาษ แล้วนำมาติดหน้ากระดาน โดยก่อนติดหน้ากระดานให้อ่านออกเสียงดัง ๆ ให้เพื่อนฟัง พร้อมเสนอความรู้ว่า เพราะเหตุใด ตนเองจึงคิดว่าคำที่เขียนเป็น “คำศัพท์ที่มีอักษรนำ” 4) เมื่อติดหน้ากระดานจนครบ นักเรียนทั้งหมด ร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง กลุ่มใดตอบถูกได้รับคะแนน 1 คะแนน โดยบันทึกลงในหน้าบันทึกคะแนนการร่วมกิจกรรม 5) นักเรียนฝึกอ่าน และฝึกเขียนคำ โดยจับคู่กับเพื่อนในกลุ่ม ให้คนที่ 1 อ่าน และคนที่ 2 ประเมิน การอ่านคำศัพท์ “แบบฝึกที่ 4.1 ฝึกอ่านคำ จำให้ดี” ในแบบฝึกการอ่านประกอบบัญชีคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พร้อมทั้งเพื่อนกลุ่มเก่งเสนอแนะให้เพื่อนกลุ่มอ่อนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง 6) นักเรียนแบบทดสอบความรู้ เรื่อง คำศัพท์ที่มีอักษรนำ ประเภทข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True - false Test) จำนวน 5 ข้อ แล้วตรวจคำตอบ พร้อมลงบันทึกคะแนน 	

ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมผ่านคำศัพท์ (Active)	เวลา 30 นาที
<p>จุดมุ่งหมายของขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การทำกิจกรรมแบบเกม 2) การนำเสนอความรู้ 3) การแบ่งปันความรู้ 4) การตรวจสอบความถูกต้อง 	
<p>สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารประกอบการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เทปขาว 2) กระดาษขนาดประมาณ A3 3) แบบฝึกชุดที่ 1 ฝึกอ่านคำศัพท์ 	
<p>การดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) นักเรียนร่วมกันทบทวนการเรียนรู้คำศัพท์ของ “คำศัพท์ที่มีอักษรนำ” ผ่านการอ่านออกเสียงคำทบทวนการอ่านคำศัพท์ “แบบฝึกที่ 4.1 ฝึกอ่านคำ จำให้ดี” ในแบบฝึกการอ่านประกอบบัญชีคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 2) นักเรียนเตรียมความพร้อมสำหรับการเล่นเกม “แข่งเขียนคำ” โดยแบ่งทีมตามเดิม จากนั้นครูแจกกระดาษขนาดประมาณ A3 ให้นักเรียน แล้วให้เขียน “คำศัพท์ที่มีอักษรนำ” ภายในเวลา 3 นาที (สามารถค้นหาคำศัพท์จากแบบฝึกฯ หนังสือเรียนฯ และพจนานุกรมฯ ได้) กลุ่มใดเขียนได้มากที่สุด และถูกต้อง กลุ่มนั้นจะเป็นกลุ่มที่ชนะ แล้วนักเรียนบันทึกลงในหน้าบันทึกคะแนนการร่วมกิจกรรม 3) นักเรียนติดแผ่นกระดาษของกลุ่มตัวเองไว้หน้ากระดาน จากนั้นนักเรียน และครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มนำเสนอเดินไปรวมกลุ่มที่หน้ากระดาษคำตอบของกลุ่มนำเสนอ กลุ่มนำเสนออธิบายสรุปความเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของ “คำศัพท์ที่มีอักษรนำ” จากนั้นร่วมกันตรวจคำตอบและนับคำที่ถูกต้องของแต่ละกลุ่ม 	

ขั้นตอนที่ 4 ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)	เวลา 30 นาที
<p>จุดมุ่งหมายของขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การสนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกัน 2) การส่งเสริมความกระตือรือร้นของการเรียนรู้ 3) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง 4) การสร้างพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกัน 	

ขั้นตอนที่ 4 ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning)	เวลา 30 นาที
<p>สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารประกอบการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) แผนเสนอศัพท์ในชั้นเรียน 2) แบบเรียนภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 3) แบบฝึกชุดที่ 2 สํารวจคำศัพท์จากแบบเรียน 	
<p>การดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) นักเรียนในแต่ละกลุ่ม กลับนั่งที่ของตนเอง แล้วนำหนังสือเรียนภาษาพาทีขึ้นมา จากนั้น สํารวจคำศัพท์ ประเภท “คำศัพท์ที่มีอักษรนำ” แล้วเขียนลงในแบบฝึกที่ 1.2 สํารวจคำศัพท์ ของแบบฝึกการอ่านประกอบบัญชีคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ระบายสีให้สวยงาม พร้อมฝึกการออกเสียงให้ถูกต้องภายในกลุ่ม พร้อมทั้งเปิดใจรับฟังการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม 2) นักเรียนอ่านออกเสียงในแบบเรียนภาษาพาที โดยครูผู้สอนจับเวลาในการอ่าน 20 นาที โดยนักเรียนคอยฟังกลวิธีของครูผู้สอนให้อ่านลักษณะใด ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 2.1) อ่านออกเสียงแบบเดี่ยว (single reading) 2.2) อ่านออกเสียงแบบกลุ่ม (Group reading) 2.3) อ่านออกเสียงแบบสะกด (Phonemic Reading) 2.4) อ่านออกเสียงแบบต้องการความเข้าใจ (Fluency Reading) 2.5) อ่านออกเสียงแบบตีความ (Expressive Reading) 2.6) อ่านออกเสียงแบบเรียนรู้ด้วยคำถาม (Questioning Reading) 2.7) อ่านออกเสียงแบบเล่าเรื่อง (Storytelling Reading) 2.8) การอ่านออกเสียงแบบอ่านตาม (Echo Reading) 3) พร้อมกันนั้นนักเรียนใช้เทคนิคการวาดเส้น (Doodling) ประกอบด้วยได้ ผ่านการเส้นใต้คำ (Underlining) และขีดเส้นใต้ข้อความทั้งบรรทัด (Underlining Entire Line) เป็นต้น 4) เมื่ออ่านออกเสียงในแบบเรียนภาษาพาที ครบเวลา นักเรียนตัดหน้าเอกสาร สํารวจคำศัพท์ แล้วนำไปแขวนที่แผนเสนอศัพท์ในชั้นเรียน พร้อมตัวแทนเลือกคำศัพท์เพื่อนำเสนอหน้าเสาธง ในกิจกรรมภาษาไทยคนละคำในช่วงเช้าของวันถัดไป 	

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

แบบฝึกการอ่านประกอบบัญชีคำศัพท์ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

10. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
1) หลักการอ่านออกเสียง คำศัพท์ที่มีอักษรนำ	ตรวจแบบทดสอบ ความรู้ เรื่อง คำศัพท์ที่มีอักษรนำ	แบบทดสอบความรู้ เรื่อง คำศัพท์ที่มีอักษรนำ ประเภทข้อสอบ แบบกาถูก-ผิด (True - false Test) จำนวน 5 ข้อ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 80 ของ แบบทดสอบ
2) การอ่านออกเสียง คำศัพท์ที่มีอักษรนำ	การวัด ความสามารถอ่าน ออกเสียงคำศัพท์ที่มีอักษรนำ	แบบประเมินการ อ่านคำศัพท์ในแบบ ฝึกชุดที่ 1.1 ฝึกอ่าน คำศัพท์	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 80 ของแบบ ประเมินการอ่าน คำศัพท์
3) มารยาทในการอ่าน และการเขียน	สังเกตพฤติกรรม การอ่าน และการ เขียนผ่านกิจกรรม ในชั้นเรียน	แบบพฤติกรรม การ อ่าน และการเขียน ผ่านกิจกรรมในชั้น เรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับ ดี ขึ้นไป

11. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหารโรงเรียน
(.....)

12. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ(ผู้สอน)
(.....)

หมายเหตุ

แผนการจัดการเรียนรู้นี้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการตัวชี้วัดในชั้นปีการศึกษา โดยใช้แนวทางในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดในการอ่าน การเขียน และการเรียนในรายวิชาภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ตามแนวทางของคุณภาพผู้เรียน เมื่อเรียนจบในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของรายวิชาภาษาไทย ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

.....

- คำชี้แจง**
1. กำหนดคำ จำนวน 20 คำ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ใช้เวลา 10 นาที
 2. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำ คำว่า “กา” ให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน ครูจับเวลา
 3. อ่านสะกดคำถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านสะกดคำผิด ไม่ได้คะแนน

ลำดับ	คำ	อ่านคำ		ผู้ประเมิน
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
1	หาง			
2	ปลิง			
3	สอง			
4	สาย			
5	ลอย			
6	ลวดลาย			
7	ล้าน			
8	ล้ำ			
9	เร็วแรง			
10	ล้อเลียน			
11	ปรับปรุง			
12	ทราบ			
13	กวาด			
14	ชวาน			
15	ทรัพย์			
16	หงอก			
17	หม่นหมอง			
18	หมวดหมู่			

ลำดับ	คำ	อ่านคำ		ผู้ประเมิน
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
19	หมอใหม่			
20	สำหรับ			
21	ภาคภูมิ			
22	จักรพรรดิ			
23	จักรวรรดิ			
24	ปฐมสมโพธิ			
25	โลกนิติ			
26	อนุรักษ์			
27	ดวงจันทร์			
28	ภาพยนตร์			
29	วิทยาศาสตร์			
30	พิเรนทร์			
31	เลือกสรร			
32	สวรรณคดี			
33	กิจกรรม			
34	เกษตรกรรม			
35	กรรม			
36	ชั้นขี้สี้มา			
37	คัณทมมาลา			
38	กฤษณล			
39	มัทนา			
40	บัณชูร			
41	พฤษภาคม			
42	พฤษจิกายน			
43	พฤษษา			

ลำดับ	คำ	อ่านคำ		ผู้ประเมิน
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
44	นฤมล			
45	อมฤต			
46	โฆษณา			
47	ประกาศ			
48	กำมะหยี่			
49	กะปิ			
50	เป็งมาง			

**แบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน
กับแบบทดสอบหลังเรียนฯ**

.....

- คำชี้แจง**
1. กำหนดคำ จำนวน 20 คำ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ใช้เวลา 10 นาที
 2. ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำ คำว่า “กา” ให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน ครูจับเวลา
 3. อ่านสะกดคำถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านสะกดคำผิด ไม่ได้คะแนน

ลำดับ	คำ	อ่านคำ		ผู้ประเมิน
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
1	หาง			
2	ปลิง			
3	สอง			
4	สาย			
5	ลอย			
6	ลวดลาย			
7	ล้าน			
8	ล้ำ			
9	เร็วแรง			
10	ล้อเลียน			
11	ปรับปรุง			
12	ทราบ			
13	กวาด			
14	ขวาน			
15	ทรัพย์			
16	หงอก			
17	หม่นหมอง			

ลำดับ	คำ	อ่านคำ		ผู้ประเมิน
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
18	หมวดหมู่			
19	หมอใหม่			
20	สำหรับ			
21	ภาคภูมิ			
22	จักรพรรดิ			
23	จักรวรรดิ			
24	ปฐมสมโพธิ			
25	โลกนิติ			
26	อนุรักษ์			
27	ดวงจันทร์			
28	ภาพยนตร์			
29	วิทยาศาสตร์			
30	พีเรนทร์			
31	เลือกสรร			
32	สวรรคต			
33	กิจกรรม			
34	เกษตรกรรม			
35	ครรรภ์			
36	ชั้นขลิมา			
37	คัณฑมาลา			
38	กุณฑล			
39	มณฑนา			
40	บัณฑูร			
41	พฤษภาคม			
42	พฤศจิกายน			

ลำดับ	คำ	อ่านคำ		ผู้ประเมิน
		อ่านได้	อ่านไม่ได้	
43	พฤษภา			
44	นฤมล			
45	อมฤต			
46	โฆษณา			
47	ประกาศ			
48	กำมะหยี่			
49	กะปิ			
50	เป็งมาง			

เฉลยคำอ่านยากในแบบทดสอบ

.....

- คำชี้แจง**
- กำหนดคำ จำนวน 20 คำ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ใช้เวลา 10 นาที
 - ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำ คำว่า “กา” ให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน ครูจับเวลา
 - อ่านสะกดคำถูกต้อง ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านสะกดคำผิด ไม่ได้คะแนน

ลำดับ	คำ	เฉลยคำอ่าน
1	หาง	
2	ปลิง	
3	สอง	
4	สาย	
5	ลอย	
6	ลวดลาย	
7	ล้าน	
8	ล้ำ	
9	เรียวแรง	
10	ล้อเลียน	
11	ปรับปรุง	
12	ทราบ	
13	กวาด	
14	ขวาน	
15	ทรัพย์สิน	[ซึบ]
16	หงอก	
17	หม่นหมอง	
18	หมวดหมู่	
19	หม่อไหม้	

ลำดับ	คำ	เฉลยคำอ่าน
20	สำหรับ	
21	ภาคภูมิ	[พาก-พุม]
22	จักรพรรดิ	[จัก-กระ-พัต]
23	จักรวรรดิ	[จัก-กระ-หวัด]
24	ปฐมสมโพธิ	[ปะ-ถม-มะ-สม-โพด]
25	โลกนิติ	[โลก-กะ-นิต]
26	อนุรักษ์	[อะ-นุ-รัก]
27	ดวงจันทร์	[ดวง-จัน]
28	ภาพยนตร์	[พาบ-พะ-ยน]
29	วิทยาศาสตร์	[วิท-ทะ-ยา-สาด]
30	พิเรนทร์	[พิ-เรน]
31	เลือกสรร	[เลือก-สัน]
32	สวรรคต	[สะ-หวัน-คต]
33	กิจกรรม	[กิต-จะ-กำ]
34	เกษตรกรรม	[กะ-เสด-ตระ-กำ]
35	ครรรภ์	[คััน]
36	ชั้นขี้มา	[ชั้น-ทะ-สี-มา]
37	คัณฑมาลา	[คััน-ทะ-มา-ลา]
38	กุนทล	[กุน-ทน]
39	มันทนา	[มัน-ทะ-นะ]
40	บันฑูร	[บันฑูน]
41	พฤษภาคม	[พริต-สะ-พา-คม]
42	พฤศจิกายน	[พริต-สะ-จิ-กา-ยน]
43	พฤกษา	[พริก-สา]
44	นฤมล	[นะ-รี-มน]

ลำดับ	คำ	เฉลยคำอ่าน
45	อมฤต	[อะ-มะ-ริต]
46	โฆษณา	[โศด-สะ-นา]
47	ประกาศ	
48	กำมะหี	[กำ-มะ-หี]
49	กะปิ	
50	เป็งมาง	[เป็ง-มาง]

แบบประเมินความพึงพอใจจากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมิน

ระดับการประเมิน 5 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับการประเมิน 4 หมายถึง ดีมาก

ระดับการประเมิน 3 หมายถึง ดี

ระดับการประเมิน 2 หมายถึง พอใช้

ระดับการประเมิน 1 หมายถึง ปรับปรุง

ระดับการประเมิน	รายการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. ฉันรู้สึกชอบกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้					
2. ฉันรู้สึกชอบบรรยากาศการเรียนรู้ในครั้งนี้					
3. ฉันรู้สึกชอบการแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อน					
4. ฉันรู้สึกชอบกิจกรรมการสอน					
5. ฉันรู้สึกว่ากิจกรรมการสอนมีประโยชน์					
6. ฉันรู้สึกชอบกิจกรรมการสอนของคุณครู					
7. ฉันรู้สึกชอบลำดับ และขั้นตอนการสอนของคุณครู					
8. ฉันรู้สึกชอบวิธีการแก้ไข และปรับปรุงที่คุณครูให้คำแนะนำ					
9. ฉันรู้สึกชอบการอ่าน และการเขียนของตนเอง					
10. เมื่อเรียนเสร็จ ฉันรู้สึกมั่นใจที่จะนำเสนอให้เพื่อนอ่าน					
รวม/สรุปผล					
รวม/เฉลี่ย สรุปผล					

แบบประเมินกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมิน

ระดับการประเมิน 5 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับการประเมิน 4 หมายถึง ดีมาก

ระดับการประเมิน 3 หมายถึง ดี

ระดับการประเมิน 2 หมายถึง พอใช้

ระดับการประเมิน 1 หมายถึง ปรับปรุง

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
ด้านการสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์						
1	ที่มาของกิจกรรมเหมาะสม					
2	การวางขั้นตอนกิจกรรมเหมาะสม					
3	ลักษณะของกิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมการเรียนรู้					
4	การผสมผสานระหว่างแนวคิดกลวิธีพหุประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน มีความเหมาะสม					
5	การลำดับขั้นตอนเป็นไปตามหลักการหรือทฤษฎีการเรียนรู้					
ด้านลักษณะของกระบวนการจัดการเรียนรู้						
6	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนได้ร่วมมือกันในการทำงาน					
7	ลักษณะของกิจกรรมสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน					
8	สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
9	การประเมินในชั้นกิจกรรมมีความเหมาะสม					
10	กิจกรรมแต่ละขั้นเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาภาษาไทย					
รวม						
คะแนนรวม						

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับการประเมิน

ระดับการประเมิน 5 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับการประเมิน 4 หมายถึง ดีมาก

ระดับการประเมิน 3 หมายถึง ดี

ระดับการประเมิน 2 หมายถึง พอใช้

ระดับการประเมิน 1 หมายถึง ปรับปรุง

ระดับการประเมิน	รายการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. กำหนดมาตรฐาน/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
2. ความสอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/สาระสำคัญและกิจกรรมการเรียนรู้					
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ กระบวนการ สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์					
4. กิจกรรมการเรียนรู้ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล					
5. กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
6. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน					
7. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน					
8. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา					
9. วิเคราะห์ผลการประเมินแล้วนำมาใช้ในการสอนซ่อมเสริม					
10. วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดหรือจุดประสงค์การเรียนรู้					
รวม/สรุปผล					
รวม/เฉลี่ย สรุปผล					

ภาคผนวก ข คุณภาพของเครื่องมือ

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยโดยผู้เชี่ยวชาญ
2. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ
3. ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
4. ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบหลังเรียนฯ

ตาราง 11 วิเคราะห์ผลการประเมินกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย

ที่	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5			
ด้านการสังเคราะห์กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์									
1	ที่มาของกิจกรรมเหมาะสม	5	4	5	4	5	4.6	0.49	มากที่สุด
2	การวางขั้นตอนกิจกรรมเหมาะสม	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3	ลักษณะของกิจกรรมแต่ละขั้นตอนส่งเสริมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.40	มากที่สุด
4	การผสมผสานระหว่างแนวคิดกลวิธีพหู ประสาทสัมผัส และเทคนิคเพื่อนช่วย เพื่อน มีความเหมาะสม	4	5	5	5	5	4.8	0.40	มากที่สุด
5	การลำดับขั้นตอนเป็นไปตามหลักการหรือ ทฤษฎีการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.6	4.8	5	4.8	5	4.84	0.15	มากที่สุด
ด้านลักษณะของกระบวนการจัดการเรียนรู้									
6	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนได้ ร่วมมือกันในการทำงาน	4	5	5	5	5	4.8	0.4	มากที่สุด
7	ลักษณะของกิจกรรมสามารถสะท้อนให้ เห็นถึงความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของ นักเรียน	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8	สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.4	มากที่สุด
9	การประเมินในชั้นกิจกรรมมีความ เหมาะสม	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10	กิจกรรมแต่ละขั้นเหมาะสมกับธรรมชาติ ของวิชาภาษาไทย	5	5	5	5	4	4.8	0.4	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.6	5	5	5	4.8	4.88	0.16	มากที่สุด
รวม		46	49	50	49	49	48.6	-	-
เฉลี่ย		4.6	4.9	5	4.9	4.9	4.86	0.14	มากที่สุด

ตาราง 12 วิเคราะห์ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

ที่	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3	4	5			
1	กำหนดมาตรฐาน/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านพุทธิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2	ความสอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/สาระสำคัญและกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.8	0.40	มากที่สุด
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ กระบวนการสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	4	5	5	5	5	4.8	0.40	มากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6	การนำเทคนิคการสอนและสื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	4	5	5	5	5	4.8	0.4	มากที่สุด
7	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
8	การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติวิชา	5	5	5	5	4	4.8	0.4	มากที่สุด
9	การวิเคราะห์ผลการประเมินแล้วนำมาใช้ในการสอนซ่อมเสริม	5	5	5	5	5	5	0	มากที่สุด
10	วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนดไว้ใน	5	5	5	5	4	4.8	0.4	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5			
	ตัวชี้วัดหรือ จุดประสงค์การ เรียนรู้								
	รวม	47	50	50	50	48	49	-	-
	เฉลี่ย	4.70	5.00	5.00	5.00	4.80	4.90	0.13	มากที่สุด

ภาคผนวก ค ผลคะแนนจากเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากการทำใบงานและแบบทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้
2. คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
3. คะแนนจากแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบหลังเรียนฯ

ตาราง 16 คะแนนจากการทำใบงานและแบบทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 1			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	9	17	8	34
2	8	18	9	35
3	7	16	7	30
4	9	17	9	35
5	8	17	9	34
6	10	17	9	36
7	10	20	9	39
8	8	17	8	33
9	9	17	7	33
10	7	17	5	29
11	9	17	7	33
12	9	17	5	31
13	9	15	7	31
14	9	16	5	30
15	8	17	7	32
16	7	14	5	26
17	10	15	7	32
18	10	20	5	35
19	10	17	9	36
20	9	20	10	39
รวม	175	341	147	663
ค่าเฉลี่ย	16.67	32.48	14.00	63.14
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.02	1.57	1.66	3.22

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 2			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	8	17	8	33
2	9	18	9	36
3	7	16	7	30
4	9	17	9	35
5	9	17	9	35
6	9	17	9	35
7	9	20	9	38
8	8	17	8	33
9	7	17	7	31
10	10	16	7	33
11	10	17	5	32
12	10	15	7	32
13	10	15	5	30
14	10	16	7	33
15	9	17	5	31
16	9	18	7	34
17	9	20	5	34
18	9	20	7	36
19	10	19	5	34
20	10	17	9	36
รวม	181	346	144	671
ค่าเฉลี่ย	17.24	32.95	13.71	63.90
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.94	1.49	1.54	2.16

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 3			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	9	16	8	33
2	8	17	9	34
3	7	15	7	29
4	9	20	9	38
5	8	15	9	32
6	10	16	9	35
7	10	17	9	36
8	8	14	8	30
9	9	17	7	33
10	7	17	5	29
11	9	17	7	33
12	9	17	5	31
13	9	12	7	28
14	9	20	5	34
15	8	14	7	29
16	7	20	5	32
17	10	19	7	36
18	10	20	5	35
19	10	18	9	37
20	10	20	10	40
รวม	176	341	147	664
ค่าเฉลี่ย	16.76	32.48	14.00	63.24
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.06	2.33	1.66	3.29

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 4			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	9	17	8	34
2	8	18	9	35
3	7	16	7	30
4	9	16	9	34
5	8	17	9	34
6	10	15	7	32
7	10	15	5	30
8	8	16	7	31
9	9	17	5	31
10	7	14	7	28
11	9	17	5	31
12	9	17	7	33
13	9	13	5	27
14	9	15	7	31
15	8	20	5	33
16	5	16	9	30
17	5	20	9	34
18	5	18	9	32
19	5	20	10	35
20	9	18	10	37
รวม	158	335	149	642
ค่าเฉลี่ย	15.05	31.90	14.19	61.14
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.68	1.92	1.76	2.49

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 5			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	9	17	9	35
2	8	18	8	34
3	7	16	7	30
4	9	17	10	36
5	10	17	10	37
6	10	17	10	37
7	9	20	10	39
8	10	15	10	35
9	10	16	7	33
10	10	17	5	32
11	10	14	7	31
12	10	17	5	32
13	9	17	7	33
14	9	13	5	27
15	8	17	7	32
16	7	20	5	32
17	10	16	7	33
18	10	20	5	35
19	10	18	9	37
20	10	20	10	40
รวม	185	342	153	680
ค่าเฉลี่ย	17.62	32.57	14.57	64.76
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.02	1.92	1.98	3.15

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 6			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	9	17	10	36
2	8	18	10	36
3	7	16	9	32
4	9	17	10	36
5	8	17	10	35
6	10	17	10	37
7	10	20	10	40
8	10	17	10	37
9	10	17	7	34
10	9	17	5	31
11	10	15	7	32
12	10	16	5	31
13	10	17	7	34
14	10	14	5	29
15	10	17	7	34
16	9	17	5	31
17	10	13	7	30
18	10	17	5	32
19	10	20	9	39
20	10	18	10	38
รวม	189	337	158	684
ค่าเฉลี่ย	18.00	32.10	15.05	65.14
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.89	1.63	2.10	3.14

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 7			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	10	17	8	35
2	10	20	9	39
3	9	20	7	36
4	10	20	5	35
5	10	20	7	37
6	10	20	5	35
7	10	15	7	32
8	10	16	5	31
9	9	17	7	33
10	7	14	5	26
11	9	17	7	33
12	9	17	5	31
13	9	13	9	31
14	9	12	10	31
15	8	20	9	37
16	7	19	9	35
17	10	20	9	39
18	10	17	9	36
19	10	19	10	39
20	10	20	10	40
รวม	186	353	152	691
ค่าเฉลี่ย	17.71	33.62	14.48	65.81
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.98	2.58	1.85	3.56

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 8			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	10	20	8	38
2	10	20	9	39
3	10	20	7	37
4	10	20	9	39
5	10	17	9	36
6	10	15	9	34
7	10	16	7	33
8	8	17	5	30
9	9	14	7	30
10	7	17	5	29
11	9	17	7	33
12	9	17	5	31
13	9	20	7	36
14	9	20	5	34
15	8	16	7	31
16	7	15	5	27
17	10	16	9	35
18	10	17	10	37
19	10	14	10	34
20	10	19	10	39
รวม	185	347	150	682
ค่าเฉลี่ย	17.62	33.05	14.29	64.95
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.02	2.11	1.82	3.58

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 9			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	7	40
1	9	16	5	30
2	8	15	7	30
3	7	19	5	31
4	9	20	7	36
5	8	18	5	31
6	10	15	7	32
7	10	16	5	31
8	8	15	7	30
9	9	15	5	29
10	7	16	7	30
11	9	17	5	31
12	9	14	7	30
13	9	17	5	31
14	9	17	7	33
15	8	13	5	26
16	7	16	7	30
17	10	15	5	30
18	10	18	7	35
19	10	18	10	38
20	10	19	8	37
รวม	176	329	126	631
ค่าเฉลี่ย	16.76	31.33	12.00	60.10
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.06	1.82	1.38	2.91

เลขที่	คะแนนกิจกรรมของแผนที่ 10			
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ	รวม
	10	20	10	40
1	6	17	8	31
2	10	18	9	37
3	7	16	7	30
4	10	15	9	34
5	8	16	9	33
6	10	17	9	36
7	10	14	9	33
8	8	17	7	32
9	9	17	5	31
10	8	13	7	28
11	9	17	5	31
12	9	17	7	33
13	9	20	5	34
14	7	16	7	30
15	8	20	5	33
16	7	20	7	34
17	10	16	5	31
18	10	20	9	39
19	9	20	8	37
20	8	18	7	33
รวม	172	344	144	660
ค่าเฉลี่ย	16.38	32.76	13.71	62.86
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.23	2.04	1.54	2.71

ตาราง 17 คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย หลังเรียนด้วย
กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

เลขที่	หลังเรียน		เกณฑ์ร้อยละ 80	
	คะแนน (50)	ร้อยละ (80)	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
1	47	94	1	0
2	36	72	0	1
3	48	96	1	0
4	43	86	1	0
5	36	72	0	1
6	34	68	0	1
7	37	74	0	1
8	43	86	1	0
9	40	80	0	1
10	49	98	1	0
11	48	96	1	0
12	48	96	1	0
13	47	94	1	0
14	48	96	1	0
15	47	94	1	0
16	46	92	1	0
17	40	80	0	1
18	48	96	1	0
19	50	100	1	0
20	50	100	1	0
รวมร้อยละ			14	6

ตาราง 18 คะแนนจากแบบทดสอบวัดความคงทนของความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
หลังเรียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบ
หลังเรียนฯ

เลขที่	หลังเรียน		เกณฑ์ร้อยละ 80	
	คะแนน (50)	ร้อยละ (80)	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
1	45	90	1	0
2	40	80	0	1
3	45	90	1	0
4	41	82	1	0
5	42	84	1	0
6	42	84	1	0
7	46	92	1	0
8	43	86	1	0
9	41	82	1	0
10	45	90	1	0
11	47	94	1	0
12	46	92	1	0
13	44	88	1	0
14	45	90	1	0
15	47	94	1	0
16	47	94	1	0
17	46	92	1	0
18	44	88	1	0
19	49	98	1	0
20	48	96	1	0
รวมร้อยละ			19	1

ภาคผนวก ง ตัวอย่างผลงานนักเรียน

สรุปความรู้ และแบบทดสอบ เรื่อง คำศัพท์ที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น

คำศัพท์ที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น

พยัญชนะต้น คือ พยัญชนะตัวแรกที่ประสมกับสระ ทำให้อ่านออกเสียงแปรไปต่างๆ

คำที่ใช้ “ ร ” เป็นพยัญชนะต้น เวลาอ่านออกเสียงจะกระดกลิ้น

คำที่ใช้ “ ล ” เป็นพยัญชนะต้น

คำที่ใช้ “ ร ” และ “ ล ” เป็นพยัญชนะต้นประสมสระเดียวกัน เช่น คำว่า รัก มีเสียงใกล้เคียงกับคำว่า “ ลัก ” แต่ความหมายต่างกัน ถ้ากระดกลิ้นไม่ถูกก็จะทำให้สลับสับสนใจ แต่ในการเขียนต้องรู้ความหมายของแต่ละคำ จึงจะเขียนได้ถูกต้องกับใจความที่ต้องการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รัก - ชอบอย่างผูกพัน พร้อมด้วยความชื่นชมยินดี

ลัก - ลอบทำในสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาต

รำ - ฟ้อน ผงเยื่อเมล็ดข้าวสาร

ลำ - ลักษณะนามเรียกสิ่งที่ยาวกลม เช่น อ้อย 1 ลำ

รุก - ล้วงล้ำเข้าไป

ลุก - เคลื่อนขึ้นจากที่นั่งหรือท่านอน

แบบทดสอบความรู้ เรื่อง คำศัพท์ที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น

คำชี้แจง ให้นักเรียน / หน้าช่องคำที่เป็นคำศัพท์ที่มี ร เป็นพยัญชนะต้น x หน้าคำศัพท์ที่มี ล เป็นพยัญชนะต้น

คำตอบ	ลำดับ	คำศัพท์
/	1	เรียงราย
x	2	ลม
/	3	เรื่องราว
x	4	ลา
/	5	รอบ ๆ

คำตอบ	ลำดับ	คำศัพท์
x	6	ลีลา
x	7	ลวดลาย
x	8	ล้ำน
x	9	ล้ำ
x	10	เรี่ยวแรง

แบบฝึกที่ 2.1 ฝึกอ่านคำ จำให้ดี

ลำดับ	คำ	เขียนคำ	อ่านคำ		ซ่อมคำ	ผู้ประเมิน
			อ่านได้	อ่านไม่ได้		
1	เรียงราย	เรี๑ย๑ร๑ย	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
2	ลม	ล๑ม	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
3	เรื่องราว	เรี๑ย๑ร๑ว๑	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
4	ลา	ล๑	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
5	รอบ ๆ	ร๑บ๑	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
6	ลีลา	ล๑ี๑ล๑	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
7	สวดลาย	ล๑ว๑ด๑ล๑ย๑	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
8	ล้าน	ล๑้าน	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
9	ล้ำ	ล๑้า	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
10	เรียวแรง	เรี๑ย๑ว๑ร๑ง		X	เรี๑ย๑ว๑ร๑ง	จ๑อ๑จ๑ร๑
11	ล้อเลียน	ล๑้อ๑ล๑ี๑ย๑น	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
12	สิง	ล๑ิง	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
13	โรงเรียน	ร๑อ๑ง๑ร๑ย๑น	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
14	ร่วงโรย	ร๑ว๑ง๑ร๑ย๑		X	ร๑ว๑ง๑ร๑ย๑	จ๑อ๑จ๑ร๑
15	รื้อ	ร๑ื้อ	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
16	เล่น	ล๑เล่น	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
17	เลย	ล๑เลย	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
18	ร้องลั่น	ร๑อ๑ง๑ล๑ั่น	/			จ๑อ๑จ๑ร๑
19	ลอดรู้	ล๑ด๑ด๑ร๑ู้		X	ล๑ด๑ด๑ร๑ู้	จ๑อ๑จ๑ร๑
20	ลงรถ	ล๑ง๑ร๑	/			จ๑อ๑จ๑ร๑

ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

คณะผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	คุณวุฒิ	การตรวจสอบ
1	นางเคลือวัลย์ ตลอดพงษ์	ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)	การจัดการเรียนรู้รูปแบบของโรงเรียน
2	ดร.กฤษณา โพธิ์ชัยรัตน์	กศ.ด. (การนิเทศการศึกษา)	ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา
3	ดร.ประจักษ์ น้อยเหนือ	ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน)	การออกแบบกระบวนการเรียนรู้
4	ดร.เจริญพัฒน์ เมืองหลวง	อ.ด. (ภาษาไทย)	การสอนภาษาไทย
5	ดร.อนุวัฒน์ แก้วลอย	ค.ด. (หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน)	การพัฒนาหลักสูตร

ที่ ศธ 04183.123/116

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
หมู่ 7 ตำบลยางซิ่นก อำเภอเข็ญใน.
จังหวัดอุบลราชธานี 34150

27 กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผลงานทางวิชาการ
เรียน ดร.กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์

ด้วย นายภาณุพงศ์ ธงศรี ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์”

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในด้านการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในตรวจสอบคุณภาพคุณภาพของงานวิจัย เครื่องมือในการวิจัยและให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้การจัดทำผลงานทางวิชาการดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้อง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางเคลือวัลย์ ตลอดพงษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

ที่ ศธ 04183.123/117

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
หมู่ 7 ตำบลยางซิ่นก อำเภอเข็ญโน.
จังหวัดอุบลราชธานี 34150

27 กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผลงานทางวิชาการ
เรียน ดร.ประจักษ์ น้อยเหนือ

ด้วย นายภาณุพงศ์ ธงศรี ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์”

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในด้านการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในตรวจสอบคุณภาพคุณภาพของงานวิจัย เครื่องมือในการวิจัยและให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้การจัดทำผลงานทางวิชาการดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้อง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางเคลือวัลย์ ตลอดพงษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

ที่ ศธ 04183.123/118

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
หมู่ 7 ตำบลยางซิ่นก อำเภอเข็ญใน
จังหวัดอุบลราชธานี 34150

27 กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผลงานทางวิชาการ
เรียน ดร.เชียรณพัฒน์ เมืองหลวง

ด้วย นายภานุพงศ์ ธงศรี ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์”

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า อาจารย์ ดร.เชียรณพัฒน์ เมืองหลวง เป็นผู้มีรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในด้านการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในตรวจสอบคุณภาพคุณภาพของงานวิจัย เครื่องมือในการวิจัยและให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้การจัดทำผลงานทางวิชาการดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้อง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางเคลือวัลย์ ตลอดพงษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

ที่ ศธ 04183.123/119

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)
หมู่ 7 ตำบลยางซิ่นก อำเภอเข็ญใน
จังหวัดอุบลราชธานี 34150

27 กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผลงานทางวิชาการ
เรียน ดร.อนุวัฒน์ แก้วลอย

ด้วย นายภาณุพงศ์ ธงศรี ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์”

โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในด้านการวิจัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในตรวจสอบคุณภาพคุณภาพของงานวิจัย เครื่องมือในการวิจัยและให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อให้การจัดทำผลงานทางวิชาการดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้อง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางเคลือวัลย์ ตลอดพงษ์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

ภาคผนวก ฉ เอกสารประกอบข้อมูลการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย
โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์

ลิงก์เอกสารประกอบ

1. แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

	สแกนเพื่อดูไฟล์เอกสาร
	

2. แบบฝึกการอ่านประกอบบัญชีคำศัพท์ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสมอลล์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา)

	สแกนเพื่อดูไฟล์เอกสาร
	

ประวัติย่อของผู้วิจัย

กาญจนาพงศ์ ธงศรี. (2566). การพัฒนาทักษะการเป่าแคน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะ: กรณีศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำสมอ (ศรีศึกษา) อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารศิลปะ และวัฒนธรรม ลุ่มแม่น้ำมูล, 12(1), 29-38.

กาญจนาพงศ์ ธงศรี. (2566). การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ ประเภท กลอนสี่ โดยใช้เทคนิคการสอน “ตารางเสียงสัมผัส” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารครุทรรศน์ (Online), 3(1), 1-14.

รางวัลที่ได้รับ

ที่	ปีที่ได้รับรางวัล	ระดับ	รายละเอียด
1	2565	รองชนะเลิศ ด้านการจัดการเรียนรู้	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานีคัดเลือกนวัตกรรมวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในโครงการ Innovation For Thai Education (IFTE) นวัตกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
2	2565	ดีมาก	การคัดเลือกห้องเรียนคุณภาพ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2565 โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
3	2566	ระดับเงิน	โครงการประเมินสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยเสพติดและอบายมุข ปีการศึกษา 2565 โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
4	2566	ระดับประเทศ	การพัฒนาสถานศึกษาสู่โรงเรียนอีโคสคูล (Eco-School) ระดับต้น (ปี 2566 – 2569)
5	2566	ดีมาก	นวัตกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2565
6	2566	ดีมาก	นวัตกรรมการขับเคลื่อนนักเรียน ป.1 อ่านออกเขียนได้ 100% ปีการศึกษา 2566